

Sub 100
n° 174

1011886

NOVVS
COMMENTA-
RIVS IN ÆQVATOREM

PLANETARVM. PRIOR FABRICAM ÆQVA-

TORIS COMPLECTITVÆ. POSTERIOR, VSVM

atque vtilitatem, hoc est, veros motus, ac passiones in zodia-

ci decursu contingentes, æquatoris ministerio inue-

ligere docet: ex optimis Authorum tam ve-

teram, quàm recentiorum Scriptis,

deprompta Methodus.

AVTHORE FRANCISCO SARZOSIO

Mathematico Regio.

P A R I S I I S.

Apud Bartholomæum Macæum, in monte
D. Hilarij, sub scuto Britannæ.

M. D. LXXXVI.

1.
V. me à la Libreria del Cons.
D. Diego de Sevilla

Al Sr. Juan Concejero del Cons.
Año 1701. P. 101.

AD MAGNIFICENTISSIMUM DOMINUM IOANNEM
à Nuça, Aragonie proregem, Francisci Sarrzosi Cellani in aqua-
torum planetarum, Præfatio.

Chaldeos, Aegyptios, atq; Arabes, astronomia apud om-
nes gentes, celebres fuisse illustissime princeps, & certissimè
in scriptorum monumentis accepimus. Unde videtur si-
derum ratio quondam, siue utilitate, siue voluptate studè-
tium, commèdita fuisse mortalibus. Hæc, Atlanti nomen
perpetuam hæc, Herculi duodecim laborum gloriam pe-
perisse creditur: hæc, Sulpitius apud Romanos, Præli exercitu eclipsis so-
midine liberato, immortalis gloriam meruit. Eadem quoq; ratione, Tha-
les & Hipparchus in Græcia, insigne nomen adepti. Nec priuatis tantò ha-
bitibus, sed regibus quoq; ipsis, in mundi administratione occupatis, eam
disciplinam curæ fuisse, Ptolemæi, & Alfonsi, eruditi labores testantur. At-
qui, si aliquo tempore, quòd vsum rebus humanis amulerit, in honore fuit
nostro certe, vel hoc solo, illustissima esse debet: quòd ea duce, temerissimæ
nationes veteribus ignotæ, non cognoscuntur modo, sed frequenter quoq; na-
uigatione, à nostris hominibus aduentur. Tam & astralobi, & plarique alia
instrumenta (quibus & stellas ipsas, & stellarum, urbiumq; distantias, solis
quoque cursum, definitis prope momentis deprehendimus) & certissima
sunt, & hoc æuo frequentissima. Quæ ipse, impellente ad id rerum nouarum
desiderio, auide discipulens, in astralobum forte incidi, longe om-
nium (quos ante videre cœtigi) in meo iudicio præstantissimum. Quis Al-
fonsi tabulas misa breuitate perueniens, supputatione multo facillima, om-
nium planetarum motus ostendit. Cuius insignis forma, & authoris inge-
nium, & artificis manus, non sine utriusque eximia laude indicabat. Cumq;
de his nihil esset literis proditum: latebant in tenebris, nemini (quòd ipse sci-
rem) adhuc nota. Mouit itaque me ad scribendum, non tam aucupandi no-
minis ratio, quòd in argumento minus difficili, & magis amplo potuit con-
tingere, quàm communis studentium utilitas. Quæ (si modo fabricam &
vsuum doceremus) non exigua fore videbatur. Quanta porro sit satuta, legenti-
um sit iudicium. Nostra quidem temeritas, aqueioris planetarum sira-
ctum & vsuum, his duobus libris, non sine publica utilitate, præstitisse sibi
persuadet. Quòd vero tibi princeps clarissime, hoc, quantulumcunque labo-
ris nostri pontissimum cōsecrauerim, multis argumentis ad id me impulsam,
vellem existimes. Nam, & ista tua in literatos omnes proclivis facilitas, &
ingenua beneuolentia, poterant literatissimum quencunque in hoc adigere: ut tibi
in primis, fuis diceret vigilias: cuius se, & beneficijs, & gratijs, multum
nominis affecurum consideret. Magna hæc & si quis, tus generosi animi
indolem curiosus contempletur: maxima certe iudicanda. Sed nec hoc om-
nino impulit: quanquam, & ipsum fuit incitamento. Sed quoniam opusculum
nostrum, vltius gratiam apud literatos inire posse, sua tantum auctoritate
diffidendum: sub tuo nomine publicari maxime volui: quòd, & dignitatem

voluerint, & legendi aviditatem lectoribus, & rerum (quæ hic continentur) difficultati facilitatem adiiciet: foemelinem quoque detractoribus (si qui forte fuerint) incutiet. Nam, ut in confesso est: optimos quoque scriptores omni sæculovecauit invidia. Consules igitur boni studiorum primicias hominis tibi deuosi, atque ex animo offerētis. Nec mihi verendum puto: ne ad te rei publicæ negotijs occupatissimum (ut cælus sollicitudine Aragonum res administrarentur) nostro libello pateat aditus. Nam, quamuis sitiora & magis insignia, in tuis quotidie manibus versentur: habebis, pro ista tua humanitate, inter magnarum rerum turbam, opusculum nostrū ad te introire: quippe sic soles, quum iura populis dicis: aut quum de re quapiam disceptantes audis: inter diuites & equestris ordinis homines, pauperes quoque ac plebeios, extra discrimen administrare. Quod præclarum iustitiæ opus, à nostro Cæsare inuisibilis, cum ingenti humani generis lætitiâ (ut audio) factitatum, vos proceres imitamini. Quod si (ut spero) feceris: mihi præmium ingenii: & studiis omnibus ad optima queque audenda, non paruos admodum uelis aculeos.

FRANCISCI SARZOSI CELLA-
NI LIBER PRIMVS, FABRICAM AEQVA-
TONIS complectens.

De fabrica orbis planetarum deferentis.

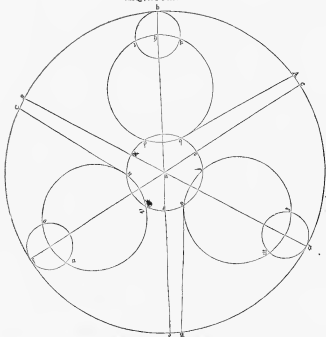
Problema 1.

ITIVR STRUCTVRAM INGREDI-
enti, duar equatoris partes potissimum offe-
rantur orbis scilicet planetas deferens, tympo-
panamq; zodiacoru. At, quoniam plura q;
ad tympani descriptionem artingentia, neces-
se est ignorare, nisi descritis structuram ante
e cognoveris ipsa, operi nostro initium da-
bit. Structurus igitur deferentis, aris, auri-
chalei, cupri, papyri ve materiam vndique
planetam accipies: in qua circulum occulti
in centro a ducto, ad eam quantitatem, ad

quam, equatorem fabricare volueris quem in sex partes scabis idq; facile,
cum, ex octo quarti Euclidis, semidiameter circuli, chorda sit sexta partis eius-
dem. Eiusq; divisiones elementis b e d e f g signabis: à quibus tres diame-
tros b a e, & c a f, & d a g, protrahes. Circulum deinde, ad septimam par-
tem semidiametri computres, ex auras pedem immobilem in puncto b, immobis-
lem vero in puncto h collocans, super lineam b a figito ad cuius quartam
partem circulum occultum designabis. Postea, circumum ad tertiam partem se-
midiametri b a extendens, pedemq; illius mobilem in puncto h, immobis-
lem vero in linea h a infingers, circulum etiam occultum protrahes: à quo exis-
guus ille circulus, super protractus in punctis i k scabitur. Similes etiam
circulos, in semidiametro d a, sese in l m fecantes in semidiametro quoque
f a, in n o se diuidentes lineato. Rursus, ad quartam partem semidiametri
b a circulum aperiens, eius altero pede in centro a fixo, altero circumactis,
circulum occultum ducto: qui circulum i h k in punctis p q, & semidias-
metrum e a, in puncto r, & circulum l m, in punctis f s, & semidiametrum
e a, in puncto t, & circulum n o, in punctis v u, & semidiametrum g a,
in pñcto x, scabibit. Praeterea, circulo multo archius compresso, alterum eius
pedem in e, cum posueris, altero signum A, inter c b reposito. Simili mo-
do in e fixo circulo, inter e d, B punctus collocetur: C, quoque inter g f,
hazente tamen in g circulo, designetur. Coeterum, à puncto q ad A: & ab
s, ad B: & ab u, ad C, lineas rectas protrahito. Postremo, superfluas partes,
b k q A, & c r l d, & d m s B, & e t v n f, & f o u C, & g x p i h ab-
scindito. Scildum tamen, nos, cum illos circulos iuxta certas quantitates ex
b a semidiametro desumptas circinauerimus, minime voluisse, vt ea ratione,
circulis esset definita mensura seruanda: maior enim & minor esse potest: at
in illa magnitudine, deferentis venustatem, & ad diuinitatem rebus adde-
re volumus. Nec praeterandum est, tres illas partes, quibus epicyclos deuen-
bantur, tetragona quoque figura, nullo facto discrimine fabricari potuisset:
fuit tamen vilius consentaneum, vt qui epicyclos deferrent, epicyclorum fi-
gura donarentur. Sed de deferentis fabrica iam satis multa.

AEQVATORIS

¶ Descriptio circulorum epicidos representantium in quibus signa & gradus argumenti inferbentur. Problema 1.

Circulum paulo maiorem eo, cuius semidiameter, in superiori problemate tertiam semidiametri b a partē continebat. In alia, à deferenti materia, protulit: deinde paululum contracto circulo, secundum circulum ducit: inter quem & primum, singulos argumenti gradus describit.

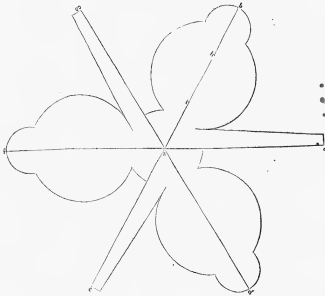
Cum rursus circinum contraxeris, tertius circulus circinetur: inter quem & secundum, numerus graduum, quinque, decemve sese superantes designentur. Postremo, circino compresso, quartum circulum ceteris minorum protulisti: in huiusq; & tertij medio, signorum numeri excipiuntur. Circuli quidem ipsi dividuntur in partes sexaginta, hoc ordine. Primo, in duodecim partes, regulâ post, centro & eaq; divisioni adiungens, ab ultimo circulo ad primû, lineâ rectâ protrahes. Mox, duodecimâ quâq; partē, in sex partes dividito: & regula, centro & divisionibus ut prus admonet, à tertio circulo ad primû, lineâ duces. Postremo, quâq; harû partiu, in quinque sexages: & regula, centro & divisionibus rursus applicata, à secundo circulo ad primû, lineâ rectâ produces. & ita circuli, epicyclum, representantem, in signa & argumenti gradus divisisti. Tres similes epicycli fabricentur quorum primum Luna, duos postremos ceteri planetæ sibi viderent: qui in medijs deferentiâ partibus affidentes, per canales quosdam seu rimulas, ad centrû mundi nũc accedant, inde ab eo recedant: nonnãq; circumacti moueantur. Adnotabimus tamen, numeros graduum & signorû, in Luna & aliorum planetarum epicyclis, dissimili modo inscribēdos esse. Monetur siquidem Luna in superiori parte epicycli, contra signorum successiōnem prima mobilis, reliqui vero planetæ, in eadem superiori parte secūdam successiōnem. Quare in Luna, à linea augis medix epicycli dextram versus, numeros signorum & graduum inscribes: in aliorum vero planetarum epicyclis, à linea augis medix sinistrâ versus, eosdem numeros designabis. Hos nampe circulos, cū vias habeant epicyclorum, licet veri non sint: ptoleus tamen vocamus. q; si percontetur quispiã, eã manũ in epicyclis veris signa & gradus arguerent non inscribentur! Is intelligat, Lunæ, Iouis, & Saturni exiguos epicyclos, pax parantur, impedimento esse: quorum vice, possint obliques: hocũq; cū oportuerit, nil desiderabis: qui cū epicyclis adlaterâlis affigentur: ut illorum quæcumq; motum, siue ascensu, siue descensu, seu demq; circuitu sequatur. In his quoq; ostensionibus, planetarâ centra signabuntur, iuxta proportionem à Ptolemaeo, & Ioanne de monte regio oblatas: Sed quocumq; de his multis verbis iamjam differemus: in illud tempus remitto. Nunc vero quod dicitur, figuris ipsis conspice.

De circulo minorum proportionalium & aequationum centri
Lunae. Problema 1.

Vne reliquum est: vt de quibsdam circulis in ipso desce-
rente descendentis, in quibus minuta proportionalia & ae-
quationes centrorum notabuntur, differamus: atq; ita, ita
ta fabrica descendentis absolvitur. Et quia ascendenti, prima
Luna occurrit: ab ipsius circulo minorum proportionalium
& aequationum auspicabimur. Constructio itaq;
planetas descende iuxta primum problema, ex multitudine illa literarum,
quae partes ipsius signabanc illae tantū relinque, quae in extremitatibus dia-
metrorum, & in centro ponentur. Circulum igitur Lunae descripturus,

augis lineam (vt linea, quæ in minuta proportionalia fecabitur, immotescat) hoc modo inuestigabatur. Circulum, ad quæritatem semidiametri epicycli, in superiori problemate descripti, extendens, eiusq; alteram pedem in puncto b figens, altero, in linea b a, notam in puncto h facito: quo in h manente, alteram circumagens, in linea h a, notam in puncto i facito. vt in figura precedenti plane dignoscitur. ¶ Dico, lineam minorum proportionalium, sumendam esse, per proportionem ad h a. Vult enim Ptolemæus, in quarto capite quintæ diuisionis Almagestis & Ioannes de monte regio, in e propoitione quinti libri epibomatum, vbi linea, à centro mundi ad centrū epicycli, in auge sui eccentrici collocati, sexaginta partes continet, eccentricitatem, decem partes & nouemdecim minuta cōtinereque duplicata, lineam innatauta proportionalia diuidendam colligit. Lineam igitur h a, in sexaginta partes diuidens, ex illis, viginti partes triginta octo minuta (quæ eccentricitatem duplicatam complent) accipito. Hanc rursus eccentricitatem duplicatam, in sexaginta partes diuide eritis, sexagesima quæq; pars, p proportionalia minutorum. Nam si excessus augis lineæ, ad lineam oppositi, (qui duplicatæ eccentricitatē est æqualis) in sexaginta partes diuidatur, vnaquæq; pars, minutorum proportionalia, nuncupabitur. Sed ne has diuisiones queritando, æquiorum deformes: æquales lineas vbi protractas, diuidens quatuor partes, officio circini, ad instrumentum transferre poteris, modo, quem statim subiudemus. Duo tamen in transferendis minutis proportionalibus maxime requiruntur. Linea illa, quæ ex duplicata eccentricitate conflat, in sexaginta partes diuisa: ac tabella quadam, in qua, quæ minuta proportionalia, signo cuiusq; & denis quibusque gradibus centri correspondant, cognoscimus. Cuius ita & habet disposicet signa, & gradus, ab auge ad oppositū, in latere sinistreeque vero, ab opposito auge ad auge, in dextro: minuta vero, tam his q̄ illis correspondentia, in area tabellæ sub titulo minorum proportionalium repentantur. Placuit in præfenti tabella, non tantū minuta, quæ signis, sed etiā, quæ gradibus correspondent, adnotare vt si quilibet, tæta magnitudinis expectat instrumentum, vt in eo facile etiā sit, minuta graduum describere: contra hæc institutio quoque satisficeret. Per hanc tabellā, plane dignoscet, tria minuta proportionalia primo & vndecimo signis correspondentia que officio circini, ex eccentricitæ duplicata, in sexaginta partes diuisa, sumit: & circino inuariatō, alteri eius pedem in puncto i figens, altero in linea i a, notā facitoque, nota minorum proportionalium primi & vndecim signi appellabitur. Ceterū ex eadē eccentrici-

Inuenio h
ec auge
Lana.

De modo
uestigandi ec
centricitatem,
ac lineam
minuta pro
portionalia
diuidendam.

h
60
55
50
45
40
35
30
25
20
15
10
5
a

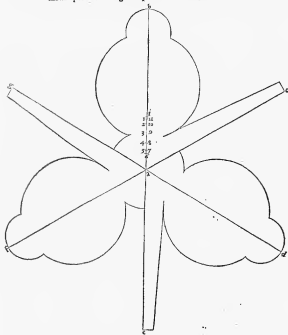
Eccentricitas
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
distans

De figure
minuta pro
portionalia
in linea i a.

Ab auge ad oppo situm.		Tabella minu torum propor tionalium.		Ab oppo siti ad augem.	
Gr̄	Min.	Sign.	Gr̄	Sign.	Min.
0	00		00	4	10
0	10		01	4	20
0	20		02	4	30
0	30		03	4	40
0	40		04	4	50
0	50		05	4	00
0	00		06	4	10
0	10		07	4	20
0	20		08	4	30
0	30		09	4	40
0	40		10	4	50
0	50		11	4	00
0	00		12	4	10
0	10		13	4	20
0	20		14	4	30
0	30		15	4	40
0	40		16	4	50
0	50		17	4	00
0	00		18	4	10
0	10		19	4	20
0	20		20	4	30
0	30		21	4	40
0	40		22	4	50
0	50		23	4	00
0	00		24	4	10
0	10		25	4	20
0	20		26	4	30
0	30		27	4	40
0	40		28	4	50
0	50		29	4	00
0	00		30	4	10

AEQVATORIS

tunc duplicata, duodecim sunt partes quae, ut indicat tabella, secundo & decimo signo correspondent: & pedem circini, in i figura, altero in linea i a, punctum signato: qui, secundo & decimo signo attribuitur. Rursus, ex eadem eccentricitate duplicata, vigintifex partes collige quae, tertio & nono signo correspondent: & circino, ut ante minime variato, alterum eius pedem in i collocans, altero in linea i a notam facitee quae, tertij & noni signi nota dicitur. Et huncmodum sequutus, reliqua mensura, ceteris signis distribuire poteris: ut in figura sequenti factum conspicies.

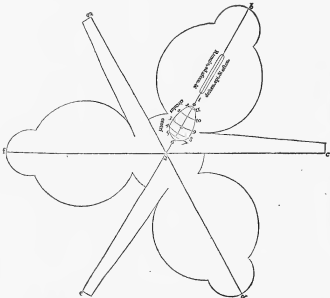
Superest, æquationes centri designamus: quod quàmfacillime fiet, si prius tabellam æquationum centri describerimus: qua, quot gradus æquationis centri, cuiusque signo & gradibus denis correspondent, cognoscimus. Cum

Æquationes
Lineæ deli-
gunt.

ergo æquationes centri describere volueris: circinum, ad quantitatem semi-diametri epicycli extendito: cuius pedem mobilem, in puncto seu nota minorum proportionalium primi & vni decimi signi constituis, immobilem in linea b i fixitoseque fixo manente, arcum oculum per punctum minorum proportionalium primi & vni decimi signi transeuntem duces. Deinde circino inuariato, alteri eius pedem, in puncto seu nota minorum proportionalium secundi & decimi signi, alterum, in linea b i collocans, arcum per punctum minorum proportionalium secundi & decimi signi circinabis. Non aliter, per puncta seu notas minorum proportionalium alterorum signorum, circinationes protrahes. Officio deinde circini, quatuor gradus & viginti tria minuta, primo & vndecimo signo, iuxta æquatio-

Ab oppo- sito ad in- ternum.		Ab oppo- sito ad in- ternum.		Ab oppo- sito ad in- ternum.	
Signi	Grad.	Signi	Grad.	Signi	Grad.
0	0	0	00	0	0
0	10	1	10	11	10
0	20	2	20	22	20
1	00	3	30	33	00
1	10	4	40	44	10
1	20	5	50	55	20
2	00	6	00	66	00
2	10	7	10	77	10
2	20	8	20	88	20
3	00	9	00	99	00
3	10	10	10	10	10
3	20	11	20	21	20
4	00	12	00	32	00
4	10	13	10	43	10
4	20	14	20	54	20
5	00	15	00	65	00
5	10	16	10	76	10
5	20	17	20	87	20
6	00	18	00	98	00
6	10	19	10	99	10
6	20	20	20	00	20

nam tabellam, correspondentia, in limbo epicycli comprehendito: moxque, circini centrum, in puncto minorum proportionalium primi & vni decimi signi constituis, in vtriusque partem arcus oculi paulo ante deducti, puncta conlucis. Rursum, officio etiam circini, ex limbo epicycli octo gradus & triginta sex minuta (que secundo & decimo signo correspondent) accipe: & pedem circini, in puncto minorum proportionalium secundi & decimi signi posito, in vtriusque partem, notam in arcu occulto signabis. Atque, ex hoc documento, aliorum signorum æquationes quoque adnotabis. Postremo, arcus punctis æquationum intercepti (qui, antea occulti dicebantur) descriptis modo lineis, sicut manifesti vbi quoque cernere poteris, puncta (quibus æquationes terminantur) ovalem quali figuram (si per puncta ducantur arcus) reddidisse. Scribantur autem signorum numeri, hoc ordine. Offensorem a e pectori adiungens, in primo æquationum puncto, ad sinistram spectans, litera i proximo, posito vtriusque reliqui numeri, sua serie alijs æquationum punctis incubantes, designentur: cum ad elementum i, vnde exiisti, redieris: illi, quam vocant efram, inscribis: quorum omnium veram imaginem accipio.

Ostentoris
epicycli
luna.

Aliam deinde materiam, vno digito latam accipiens, epicycli Lunae ostentoris ita cōstrues. primo, super centro a, ad materiam latitudinem, circulum cum produceris, protrahē mox lineam à centro a, pro semidiāmetri epicycli quantitate, ad e punctum extensum: à qua secabitur circulus in pūcto b. Rursum, in a hārente circuli centro, protēnsio altero vique ad c, exiguum arcum e d lineabis ad dextram si mauis, aut sinistram. A puncto proterea d, ad circuli periferiam, d e linea contingens producatur. quo perfecto, iam tibi Lunae ostentoris a b e d e descriptū hōmōis superfluas partes, quā inrestituere fieri poterit, amputato. Ex linea demū h a, in sexaginta partes antequā diuisa, quinque partes circuli minifesto accipe; etque inuicem ita, alteram pedem in a figens, altero in linea a b e, centram Lunae depingito. teffe Pro-

lento in capite quanto quinta dictionis, quinq; partes & quindocim minus
ta continet semidiametri epicycli, si linea à centro mundi ad centrum epicyc-
di in auge positi, sexaginta continet. Testatur idem Ioannes de monte re-
gio, propositione nona quarti libri epistolarum. Hæret deinde altero circuli
pede in centro Lunæ, altero plurimum contracto, exigui circuli, Lunæ
nam referentem, circulo ut in ostensor factum vides. Denum, in Lunæ
deferente, in linea follet b a, simul paulo longiorem eccentricitate duo-
plicata conficies; per quam epicyclus, & ostensor affixi, ascendere, descende-
re, & versari, secundum signa & gradus centri facile possint: ut in secundo li-
bro latissime docuimus. Quod cum perfeceris, Lunæ deferentis, quem sines
re comparabis, fabricasse live præcedens figura plene doceat.

¶ Descriptio circuli minorum proportionalium & æquationum
centri Mercurij.

Problema 4.

DE Luna iam satis, progrediamur ad Mercurium: cuius
circulus minorum proportionalium & æquationum fa-
bricaturus, partem d a vice deferentis accipiat: & circumum
ad quantitatem semidiametri epicycli extendens, alterum
eius pedem in puncto d collocans, altero immobili in linea
d a punctum faciat: cui literam k adiungat, & eodem pede
in k fixo, altero circumacta, in linea k a punctum l conlueat. Dico, per
proportionem ad lineam k a, sumendam esse lineam, in minuta proportio-
nalia dividendam eam igitur, in sexaginta partes dispersit. Aut, eam æqua-
lis sit linea h a, in superiori problemate diuisa: eius diuisiones, ad ea, que
in hoc problemate sunt describenda, accommodabit. Sed quia minuta pro-
portionalia Mercurij, Venere, Martis, Iouis, Saturni, duplicata sunt, longi-
ora scilicet, & in ceteris non parum referit intelligere, que linea, in minu-
ta proportionalia longiora, que ve, in prætera diuidenda sit: quam al-
teram, alteri æquam esse in omnibus planetis præter quam in Mercurio, sa-
tis constat. Verum docet theoretica, in Venere & tribus superioribus, linea à
centro mundi ad auge deferentis protensa, longior est quàm linea, ab ec-
dem centro ad longitudinem medianam deferentis educta: & excessus illius ad
hanc, in sexaginta partes æquales partitus, minuta proportionalia longi-
ora reddit. Linea pariter, à centro mundi ad longitudinem deferentis me-
diam producta, longior est quàm linea, que ab eodem centro ad oppositum
augis protenditur: superatq; illius ad hanc, in æquis sexaginta partes diui-
sa, minuta prætera constituit. In Mercurio quoq; linea à centro mundi, ad
centrum epicycli positi in auge æquantis, maior est quàm linea, à centro mun-
di ad longitudinem eius medianam deducta. Quæ quidem longitudo media
longe aliter, quàm in alijs planetis contingit: quippe, cum epicycli centrum
ab auge æquantis per duo signa, quatuor gradus, & triginta minuta distan-
gitur: in ceteris vero planetis, cum centrum epicycli, ab auge deferentis per
tria signa ferè distiterit. Itaque, superatio lineæ longioris ad medianam in sexa-
ginta partes diuisa, efficit minuta proportionalia longiora: linea quoque, à
centro mundi ad longitudinem medianam protensa, maior est quàm linea, que
b. j.

Problema
teste.

Ioannes de
monte regio

h
60
50
40
30
20
10
0

Duplicata mi-
nuta propor-
tionalia quæ
que planeta-
rum.
Q. uidentur
ta longiora.
Q. uidentur
ta prætera

ab eodem centro, ad centrum epicycli, in minima eius remotione positi educitur: & ex illius supra hanc supranotione in partes sexaginta distincta minuta proportione redduntur. Minima quidem illa remotio a centro mundi, non in opposito auget, ut in alijs planetis: sed centro epicycli ab aequante auge per quatuor signa distante contingit. Est hic aduertendum, longitudinem medium vocari à Ptolemaeo deferentis semidiametrum: hac forsasse ratione, quæ æqualis sit lineæ à centro mundi eductæ, ad centrum epicycli distantie ab auge æquantis per duo signa, quatuor gradus, & triginta minuta. Ad hanc auge inuentam inquit, capite decimo vndecimæ dictionis Almagestis si tota longitudinis mediocritas, quæ reperitur per comparationem ad lineam egredientem à centro orbis egredientis centri deferentis orbem revolutionis, sexaginta continet partes: longitudo longior, sexaginta octoem complebitur: propior vero, quinquagintaquinque partes & trigintaquatuor minuta. Alius tamen repetens ex eodem libro, Ptolemaei verba hic adstruam. Nos

Ptolemaeus

enim iam demonstrauimus: quod secundum partes, quibus linea, quæ est à centro orbis revolutionis Saturni, est sex partes & sexaginta minuta, & stella Iouis vndecim partes & triginta minuta, & stella Martis triginta octo uem partes & triginta minuta, & stella Venens quadragintatres partes & decem minuta, & stella Mercurij vigintiduz partes & triginta minuta, est longitudo centium eorum media, sexaginta partes: scilicet longitudo, quæ reperitur per comparationem ad lineam egredientem à centro orbis egredientis centri deferentis orbem revolutionis. Et quod maior longitudo eorum, secundum centrum orbis signorum, in stella quidem Saturni, est sexaginta tres partes & viginti quinque minuta, & in stella Iouis, sexaginta octo partes & quadraginta quinque minuta, & in stella Martis, sexaginta sex partes, & in stella Venens, vna & sexaginta partes & quindecim minuta, & in stella Mercurij, sexagintanouem partes. Et quod minor longitudo eorum secundum illud exemplum, in stella Saturni, est quinquaginta tres partes, & triginta quinque minuta, & in stella Iouis, quinquaginta septem partes & quindecim minuta, & in stella Martis, quinquaginta quatuor partes, & in stella Venens, quinquaginta octo partes & quadraginta quinque minuta, & in stella Mercurij, quinquaginta quinque partes, & triginta quatuor minuta: hæc ille. Ex his omnibus plane colligimus, in Venere & tribus superioribus, lineam in minima longiora diuidendam æqualem esse ei, quæ in propiora diuiditur. In Mercurio pariter, lineam minorum longiorum inuentionem esse eam, quæ in minima propiora consistitur. At, quoniam lineam k a, longitudinem scilicet longiorum in sexaginta tantum partes diuisimus mediocri, quinquaginta duas partes & decem septem minuta: & propiora, quinquaginta octo partes & nouemdecim septem minuta tribuimus, necesse est. Si igitur quinquaginta duas partes & decem septem, à sexaginta subtraxeris, septem partes cum quinquaginta minutis supererunt: quas, officio circini ex linea k a superius diuisa accipere ceperis, in sexaginta partibus, officio circini ex linea longiora consideranda diuidito. Eas circini ministerio, ac tabellæ minorum proportionalium, ad lineam l a (quemadmodum in Luna) transferito.

Inuentio
lineæ mē-
torii longio-
ri mino-
ri est
q̄ propioris.
Nota quod
tabellæ mē-
torii, sig-
nificatio est
orbis longio-
ris, propo-
rii, & medi-
ocritatis.

¶ Est tamen in hac minorum tabella, quod & in alijs quoq; observatur, Preceptio non aliter
in minutis longioribus sumendis, hæc adnotanda præceptio: ne tot scilicet, minuda.

quod è regione primi & vndecimi signi obijciuntur, accipiamus: sed ex potius, que illic sunt obiecta, à sexaginta subtrahamus: & sexdecim, que supersunt, primo & vndecimo signo accommo-
demus: idem quoq; in secundo & decimo signis, necnon & in gradibus obseruabitur. In minutis vero propor-
tionibus, ea, que è regione correspondent, ex linea minorum propor-
tionum diuidenda in sexaginta partes, sumenda sunt: cuius rei rationem in theorica facile deprehendes. Cum igitur, linea minu-
torum longiorum in sexaginta partes diuisa fuerit: sexdecim officio circini sumitur: cuius alterum pedem in puncto l figens, altero in linea l a notam facit: quæ, minorum primi & vndecimi signi nota dicitur. Ex eadem
mox linea minorum longiorum, quin-
quagintatres partes circini minuleno sumens, & alterum circini pedem in l

Ab ang. et oppo. linea.	Ab ang. et oppo. linea.	Tabella minoru- ru proportionali- um. 2.	Ab ang. et oppo. linea.	Ab ang. et oppo. linea.
Si gra- du	Si gra- du	notam figens.	Si gra- du	Si gra- du
0 0	0 0	60	0 0	0 0
0 10	0 10	77	0 10	0 10
0 20	0 20	93	0 20	0 20
1 00	1 00	110	1 00	1 00
1 10	1 10	127	1 10	1 10
1 20	1 20	144	1 20	1 20
2 00	2 00	161	2 00	2 00
2 10	2 10	178	2 10	2 10
2 20	2 20	195	2 20	2 20
3 00	3 00	212	3 00	3 00
3 10	3 10	229	3 10	3 10
3 20	3 20	246	3 20	3 20
4 00	4 00	263	4 00	4 00
4 10	4 10	280	4 10	4 10
4 20	4 20	297	4 20	4 20
5 00	5 00	314	5 00	5 00
5 10	5 10	331	5 10	5 10
5 20	5 20	348	5 20	5 20
6 00	6 00	365	6 00	6 00

Minuta pro
portionalia
adnotare.

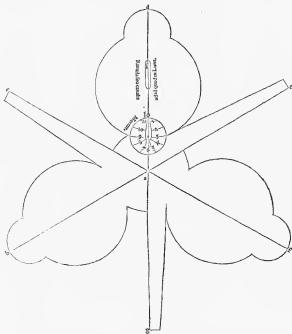
pontis, altero in linea l a prædictum seu notam secundæ & decimæ signi descri-
bito. Deinde, lineam prædicam à medioeni, scilicet quadragesimo octo parte
& nouemdecim minuta, à quinquaginta duabus partibus & decem mi-
nuta subtrahes: quod reliquum est, tres partes, vnum & quinquaginta minu-
ta, officio circini ex linea k a superius diuisa accipies: altero q; circini pede,
vbi linea minorum longiorum terminatur hærens, ei lineæ secundæ longitudi-
nem, lineam minorum propiorum coniunges. Quod si fieri possit, in sexaginta
partes ad obijcienda minuta proportionalia propiora diuidatur: quod si
non liceat, in tot fecerit, vt minuta propiora, iuxta estimationem, subtra-
ha possit reddere. Figens deinde circini pedem alterum in initio lineæ minu-
torum longiorum, alterum, ad quadragesimam quartam partem lineæ minu-
torum propiorum protendens: mox, circini altero pede hærente in puncto l, al-
ter in linea l a, tertij & noni signi notam describit. Ad hæc figuræ circini pes
in ipsius lineæ minorum longiorum principio, altero ad partem sexagesimam
minutorum propiorum extensus: & tunc circini centro in l puncto cõstituto, alter
in linea l a designat quartam & octauam signi notam: & hac obseruatione, reliquis
signis sua minuta proportionalia redduntur. Vnde fit manifestum, tertij &
noni signi minuta, ex septem longioribus & quadragesimaquatuor propioribus
constituta: cõ cæteris signis, aut tantum propiora, aut tantum longiora correspon-
dent. Quæ omnia, in figura (quæ proxima tabellæ subijciuntur) obliuuantur.

AEQVATORIS

Equationi
descriptio.

Acquisitiones vero centri, quo modo in Luna, sic & hoc loco sunt describenda: cognoscit tamen in tabula equationum centri Mercurij gradibus & minutis, cuique signo correspondentibus. Cum igitur acquisitiones, quemadmodum in Luna hac quoque descripsit, à puncto I, ad punctum equationis tertij signi, arcum per puncta equationes primæ & secundæ signi terminantia transcantem ducto, cuius arcus terminus, puncto acquisitiones quarti signi terminanti, brevis linea coniungatur. ab eodem quoque I, ad noni signi punctum similis arcus ducatur, per puncta vndecimi & decimi signi fluens: cuius extremitatem, puncto acquisitiones octavi signi finiendi, brevis linea cōnectat. Constatuatur deinde circuli cōtrum, in eius linea medio, quæ ex minutis longioribus ac propioribus constituitur: & per alter circuli ad I punctum contractus, circulum describat: æque hoc circulo in duodecim partes æquas diuiso (modo semidiameter d a pectore tuo inscribat) à puncto equationis primæ signi, in sinistra, ad primam diuisionem I in eadem parte proximam, ducatur arcus, circulo ad quantitatem semidiametri epicycli protenso. In dextra pariter, à puncto equationis vndecimi signi ad proximam diuisionem, arcum proterdido. A cæteris deinde equationum punctis, ad diuisiones proximas in eadem tamen parte, vt in vndecimo & primo signis factum est, similes arcus lineato. Quæ præter equationum descriptionem adiecimus hac tantum ratione sunt superaddita, vt possimas numeros signorum describere qui tandem diuerso modo à Luna designentur: vt si g ostensorem deferentis, pectore tuo applicaueris, in prima diuisione dextram versus, vritatem ponest & in secunda, 1: & ita per eandem partem pergens, alios numeros, ordine, alijs diuisionibus adiungito: quæ omnia manifestius hæc figura docebit.

Ab auge ad op. pectorem.		Tabella equatio num. Mercurij		Ab opposito ad augem.	
Si- gna	gra- dus	gra- dus	mi- nuta	Si- gna	gra- dus
0	0	0	0	0	0
0	10	0	13	11	10
0	20	0	23	11	20
1	00	1	07	11	00
1	10	1	13	11	10
1	20	1	18	11	20
1	30	1	21	11	30
2	00	2	27	10	00
2	10	2	33	9	10
2	20	2	37	9	20
2	30	2	40	9	30
3	00	3	47	8	00
3	10	3	51	8	10
3	20	3	54	8	20
3	30	3	56	8	30
4	00	4	01	7	00
4	10	4	04	7	10
4	20	4	06	7	20
4	30	4	07	7	30
5	00	5	11	6	00
5	10	5	13	6	10
5	20	5	14	6	20
5	30	5	14	6	30

¶ Consequens erit, ostensorum fabricare, ut in Luna docuimus: hoc tamen
 discrimine, ut longior factus non modo Mercurij centrum, sed Venus quo-
 que deprehendat. In eo, Mercurij centrum sic constituetur: ex linea k a, in
 sexaginta partes prius diuisa, undecimiginti partes & triginta quatuor sepe mi-
 nuta, decimo accipietur: cuius altero pede in ostensoris centro defixo, alter
 in linea per centrum deducta, punctum centrum Mercurij referentem defi-
 gnet. Placet enim Ptolemaeo, cap. decimo undecimae dictionis, & nono cap.

De Mercurij ostensor.

Ptolemaei
 b. ii. j.

locus de
mercurio

nonne dictionis, ascriptura ep Iohannes de monte regio in declinatione propo-
sitione noni libri epiboricis, vt epicycli semidiameter, duas & viginti
partes & triginta minuta continet: cum linea, à centro mundi ad longitu-
dinem longiore protrahat, sexaginta nouem partibus consistit. Itaque,
cum longitu longiudim paulo ante, sexaginta partes tribuerimus: necessa-
rium est, semidiametrum epicycli nouemdecim partes & triginta quatuor
fere minuta continere. Signato Mercurij centro, exiguum circulum ipsam
Mercurij representantem circos dabimus, hoc exemplo, in margine posito.

De circulo minorum proportionalium & aequationum centri
Veneris. Problema 7.

IN eodem deferente d a, circulum Veneris in parte super-
stori prope d extremitatem describes. Est tamen circulus
minorum proportionalium & aequationum Veneris
tam parvus: vt in eo, nomina signorum describere non pos-
sumus: accito cogimur eo descripto, circulum alteru ma-
iorem circinare: in quo duodecim in partes diuiso, nume-
ros signorum describamus: & vt ad hoc, nobis satis spaci superest: augem de-
ferentis Veneris, propius mundi centro, quam Mercurij augem, collocabi-
mus: idq; iuxta quatuordecim lineae, quae à puncto l, ad punctum minorum
proportionalium sexti signi Mercurij protrahitur. Denique igitur, augem
Veneris in puncto m consistat: in quo, circini ad semidiametrum epicycli
extensi alter per, haerent: altero in linea d m, punctum n ascribitur. Hic sci-
endum, lineam minorum proportionalium longiorem, atque propius
rum, ratione lineae m a fundendam esse. Quod vt fiat, lineam m a in pa-
tes sexaginta diuisas: vnde, duas partes & viginti septem minuta, quae eccen-
tricitatem duplicatam reddunt, ad conscribenda minuta accipias. Autho-
r enim est Ptolemaeus, in cap. secundo & tertio, decime dictionis. Item, & in
cap. decimo vnde dicitur: dictionis, modo longitudo media sexaginta partes
habuerit, longitudinem longiorem, vna & sexaginta partibus & quindecim
minutis consistere. Cum igitur, longitudo longior sexaginta tantum partes
sibi vendicauerit: necessarium erit, longitudini mediae, quinquaginta octo
partes, quadraginta sex minuta, vnum & triginta secunda, quinquaginta se-
te tertia tribuas. Si ergo, longitudinem mediam à longiori adimens, pars
vna, duodecim minuta, viginti octo secunda, decem tertia supererunt: quae Ve-
neris eccentricitatem consistunt. Captam mox duplicatam eccentricitatem,
in duas aequas partes diuidito: harum vtraq; in partes sexaginta partiarur
& altera minutis longioribus, altera propioribus detur. Proximè est, vt circi
cini ratione, & visu tabellae minorum proportionalium, sua cuiq; signo mi-
nuta correspondentia, tam longiora, quam propiora, in linea n m distribuas:
vt istissime in Mercurio, & Luna, praecipuas. Memineris tamen praee-
ceptionem, quae in sumendis minutis longioribus in Mercurio adnotauit
mus, hic esse simili modo obseruandam.

Prolemaeus

Eccentricitas
Veneris

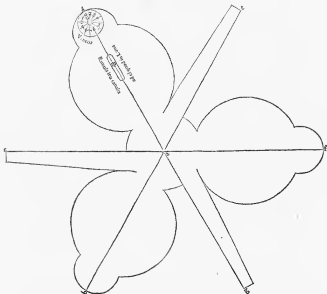
Præceptio
de Mercurio
no in dicit,
In quoque
circulo
est.

Ab oppo ad eq.		Tabella minoris proportionalis Venetis.	Ab oppo ad angum.	
Sig.	gradus		Sig.	gradus
0	0	40	0	0
0	10	39	1	10
0	20	38	2	20
1	00	37	3	00
1	10	47	4	10
1	20	46	5	20
2	00	30	6	00
2	10	30	7	10
2	20	30	8	20
3	00	gpa	9	00
3	10	28	10	10
3	20	28	11	20
4	00	31	12	00
4	10	31	13	10
4	20	40	14	20
5	00	48	15	00
5	10	48	16	10
5	20	47	17	20
6	00	30	18	00

Equationes vero centri, non a lineis Venetis quam in Mercurio describit, eas ex tabella equationum centri Venetis accipiens: & quam hanc in Mercurio, & Luna, facis ample tractauimus: hic sola tabella sufficiat.

Ab oppo ad eq.		Tabella equationum centri Venetis.		Ab oppo ad angum.	
Sig.	grad.	grad.	min.	Sig.	grad.
0	0	0	0	0	0
0	10	00	11	1	10
0	20	00	41	1	20
1	00	1	03	2	00
1	10	1	21	2	10
1	20	1	37	2	20
2	00	1	31	3	00
2	10	2	1	3	10
2	20	2	7	3	20
3	00	2	10	4	00
3	10	2	9	4	10
3	20	2	4	4	20
4	00	1	22	5	00
4	10	1	42	5	10
4	20	1	10	5	20
5	00	1	7	6	00
5	10	0	48	6	10
5	20	0	24	6	20
6	00	0	00	6	00

Quibus perfectis, si per puncta equationes centri terminantia, ducantur lineae: non quidem circulus, sed figura circulo simillima consistitur. Ibi, cum paruitas, lignorum numeros describere non permitat: expedit maiorem alterum circulum circinare quo in partes duodecim diuidit, à punctis equationum, ad huius circuli diuisiones protrahantur lineae: vt ostendimus in Mercurio. Admoue deinde g partem peccati tuo, ac in prima diuisione post n maioris circuli, sinistram versus tendens, unitatem describes: & ita, per eandem partem, alios numeros signorum, alijs diuisionibus eodem ordine coniungis: donec, ad n redieris: vbi citam continas. Haec omnia inscribantur figuræ.

Descriptio
offensoris
Veneris.

Ptolemaeus

Superest Veneris centrum, in Mercurij offensore, quem ante eo rursu usum, signare quod sic praefabimus: ex linea m a in sexaginta partes diuisa, quadraginta duas & septendecim minuta accipe officio circini: cuius minimae varianti altero pede in offensoris centro posito, aliter, in linea per circulum transiente, punctum seu centrum Veneris nocet. Sentit namque Ptolemaeus, in locis paulo ante citatis, semidiametrum epicycli, ex quadraginta tribus partibus & decem minutis consistit, si longitudo longior vnam & sexaginta partes & quinddecim minuta continet: cum igitur longitudo longior sexaginta partes complectatur: semidiameter epicycli quadraginta duas partes & septendecim minuta consistit. Postremo, circini pede in centro Veneris fixo, et aequum circulum Venerem representantem signabis. In linea vero d a

fiat simula: in qua epicyclus eum ostensore affixus ascendat, descendat, ac circumagatur: ut in Luna quoque factum est.

De circulo minorum proportionalium & aequationum centri Martis. **Problema 6.**

MARTIS nobis occurrit describendus: cui deferens f a inferuiet. In quo alteram pedem circini ad quantitatem epicycli extensi, in puncto f figens, altero in linea $f a$ punctum scribito in $o c$: hic, eo pede constituto, alter circi unctus in linea $o a$, punctum p designabit. erit tunc linea, quae in minuta proportionalia scribitur, ratione linearum $o a$ defumenda. Sicutente Ptolemaeo in decima dictione, cap. octavo, & nono & in undecima, cap. decimo: eccentricitas sex partes habet, si longitudo longior sexaginta partes continet. Si vero longitudini longiori sexaginta tribuamus: eccentricitatem quinque partes viginti septem sepe minuta continere necesse est. Ex linea ergo $o a$, quam in partes sexaginta scribis, partes quinque & viginti septem minuta, ad reddendam eccentricitatem accipies. Eccentricitas quippe duplicata, lineam in minuta longiora & propiora diuidendam complectentur: ea, si in duas partes aequas diuidatur, altera in sexaginta partes diuisa, minuta longiora: altera in totidem facta, minuta propiora con fiet. Vt tandem circini, & tabellae minorum proportionalium, ut in Venere & Mercurio, minuta proportionalia singulo cuiusq; signo in linea $p a$ distribues. Sed cum linea h a tertio problemate diuisa, linea $o a$ sit aequalis: octifum sit fontem, hanc modo diuidere: cum illa, vtriusq; vices satisficiat. Aequationes centri Martis, ut in Luna, sic in Marte distribui tibi conueniet.

Ptolemaeus

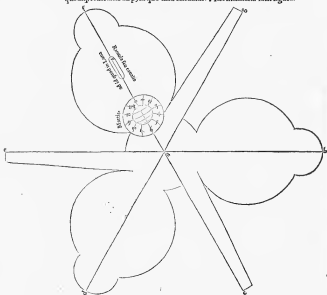
0
10
20
30
40
50
60

Ab angulo ad oppo situm.	Ab angulo ad oppo situm.		Tabella minorum proportionalium. %		Ab angulo ad oppo situm in gradibus.	
	Signi	grad.	Signi	grad.	Signi	grad.
0	0	80	0	0	0	0
0	10	79	0	10	0	10
0	20	78	0	20	0	20
1	00	77	0	30	0	30
1	10	76	0	40	0	40
1	20	75	0	50	0	50
1	30	74	0	00	0	00
1	40	73	0	10	0	10
1	50	72	0	20	0	20
2	00	71	0	30	0	30
2	10	70	0	40	0	40
2	20	69	0	50	0	50
2	30	68	0	00	0	00
2	40	67	0	10	0	10
2	50	66	0	20	0	20
3	00	65	0	30	0	30
3	10	64	0	40	0	40
3	20	63	0	50	0	50
3	30	62	0	00	0	00
3	40	61	0	10	0	10
3	50	60	0	20	0	20
4	00	59	0	30	0	30
4	10	58	0	40	0	40
4	20	57	0	50	0	50
4	30	56	0	00	0	00
4	40	55	0	10	0	10
4	50	54	0	20	0	20
5	00	53	0	30	0	30
5	10	52	0	40	0	40
5	20	51	0	50	0	50
5	30	50	0	00	0	00
5	40	49	0	10	0	10
5	50	48	0	20	0	20
6	00	47	0	30	0	30
6	10	46	0	40	0	40
6	20	45	0	50	0	50
6	30	44	0	00	0	00
6	40	43	0	10	0	10
6	50	42	0	20	0	20
7	00	41	0	30	0	30
7	10	40	0	40	0	40
7	20	39	0	50	0	50
7	30	38	0	00	0	00
7	40	37	0	10	0	10
7	50	36	0	20	0	20
8	00	35	0	30	0	30
8	10	34	0	40	0	40
8	20	33	0	50	0	50
8	30	32	0	00	0	00
8	40	31	0	10	0	10
8	50	30	0	20	0	20

Ab angulo ad oppo situm.	Ab angulo ad oppo situm.		Tabella aequationum centri Martis. %		Ab angulo ad oppo situm in gradibus.	
	Signi	grad.	Signi	grad.	Signi	grad.
0	0	0	0	0	0	0
0	10	1	0	10	0	10
0	20	2	0	20	0	20
1	00	3	0	30	0	30
1	10	4	0	40	0	40
1	20	5	0	50	0	50
1	30	6	0	00	0	00
1	40	7	0	10	0	10
1	50	8	0	20	0	20
2	00	9	0	30	0	30
2	10	10	0	40	0	40
2	20	11	0	50	0	50
2	30	12	0	00	0	00
2	40	13	0	10	0	10
2	50	14	0	20	0	20
3	00	15	0	30	0	30
3	10	16	0	40	0	40
3	20	17	0	50	0	50
3	30	18	0	00	0	00
3	40	19	0	10	0	10
3	50	20	0	20	0	20
4	00	21	0	30	0	30
4	10	22	0	40	0	40
4	20	23	0	50	0	50
4	30	24	0	00	0	00
4	40	25	0	10	0	10
4	50	26	0	20	0	20
5	00	27	0	30	0	30
5	10	28	0	40	0	40
5	20	29	0	50	0	50
5	30	30	0	00	0	00
5	40	31	0	10	0	10
5	50	32	0	20	0	20
6	00	33	0	30	0	30
6	10	34	0	40	0	40
6	20	35	0	50	0	50
6	30	36	0	00	0	00
6	40	37	0	10	0	10
6	50	38	0	20	0	20
7	00	39	0	30	0	30
7	10	40	0	40	0	40
7	20	41	0	50	0	50
7	30	42	0	00	0	00
7	40	43	0	10	0	10
7	50	44	0	20	0	20
8	00	45	0	30	0	30
8	10	46	0	40	0	40
8	20	47	0	50	0	50
8	30	48	0	00	0	00
8	40	49	0	10	0	10
8	50	50	0	20	0	20

AEQVATORIS

¶ Quibus distributis, p̄cta equationes terminatae sic erit in corona: vt (modo per illa lineā ad hoc) circuli pene imaginē reddant. Ceterum, à p̄ctis equationū ad p̄cta cōtra posita per signorū minuta, ducitur extigui arcus: quod antè in Luna factū, tibi poterit esse documēto. Postremo, deferente e p̄ctori suo ad p̄ctello, in prima diuisione dextrā versus, quae continuo sequitur p, unitatē scribe. Reliqui deinde signorum numeri, sua serie designentur: quousq; reuertaris ad p, in quo cifra statuat. Haec manifesta facit figura.

Restat sub notandas ostēdo, quae Venēris ostēsoi pene aequalē cōstruere cōueniet. Mox, trigintaquinque partes & quinquagintaquinque fere minuta, ratio redreini sumitur ex linea o a: quam in partes sexaginta diuiseris. Ad hoc, in ostēsois centro, alterum circuli pedem inuariatū cōstituent, altero in linea

(quæ mediâ fecit obſervâ) punctû ſignabit: quod centrû Martis accipimus. Demôſtrat enim Ptolemæus, in cap. octavo & nono decimæ dictionis & in cap. decimo undecimæ, ſerriedianetrû epicycli triginta octo partibus & triginta minutis cõſtare: modo, lãgitudolãgior ſexaginta ſex partes cõtineat. Si igitur, lãgitudolãgior ſexaginta partes cõplectatur: ſemidiãmeter epicycli, triginta quinque partes & quinquaginta ſex minuta cõtinebit. Eſt ſimiliter per alios circuli, in ſignato Martis centrò collocãdas, altero vero circulo, exiguus circulus Martis referẽs deſcribẽdas: ut ſecũdum in margine præfacit obſervor.

De circulo minorum proportionalium & æquationum Iouis, & Saturni. Problema 7.

Utini, Iupiter & Saturnus, quorũ circulus minorum proportionaliũ & æquationũ, deſerentiũ ſi brietate abſolvit. Hãc circulum cõſtructurus, alterũ pedem circini ad epicycli ſemidiãmetrũ extenſi, in q puncto collocaſti qui eo intervallo ab a deſerentiũ centrò diſtabit: quo, in punctus in Venere ab eodem centrò ſtingitur: alter quippe pes, in linea f q, punctũ r deſignet. Tunc, à proportione lineæ q a æqualis lineæ in a, quam in ſexaginta partes quinto partiamus, erit ſumenda lineæ: quæ diſſecta, minuta proportionalitã efficiet. Hãc, cũ duorum planetarum ſimul circulũ fabricemus, veritũ eccentricitas duplicata, minuta proportionalitã debeat reddere: non ita eſt laborandũ. Veritũq; enim eccentricitas, cõficiẽdis minutis, haud magno diſcremine inferret. Illud mirũ, ex Problema facile eſt conſidere: cuius, ex cap. primo & decimo undecimæ dictionis, hęc eſt ſententiã. Si lineæ q a, duabus & ſexaginta partibus, ac quadraginta quinque minutis cõſtetur: eccentricitas Iouis, duas partes & quadraginta quinque minuta complectetur. Rurſus, ſi eadem lineæ q a, (ut eadem auctor in quinto & decimo capitibus eiufdem dictionis placet) tribus & ſexaginta partibus, & viginiquing; minutis conſtet Saturni eccentricitas, tres partes & viginiquing; minuta cõtinebit. Firãde, ut cum lineæ q a ſexaginta tantum partibus cõſtituatur: Iouis eccentricitas, duas partes & triginta octo ſex minuta: Saturni vero, tres partes & quatuordecim minuta complectatur. Cũ igitur, hæc duæ eccentricitates, triginta ſex minorũ diſcremine tantũ pugnent: alterã pro altera accipere nihil refert aut, ſi te tam exigui numeri diſcremita moveat: illam accipe, acceptã in duas partes divide: diuiſe alterã partem Ioui adiungẽs, alteram deinde à Saturno: tũ tunc, in vtriuſq; eccentricitate certiffima paritas: vtriuſq; enim, ex duabus partibus & quinquaginta ſex minutis redditur. Alteram itaq; ex lineæ q a in ſexaginta partes diuiſã, circini miniſterio duplicatã accipẽs, in duas partes æquis diſſecas. Harũ altera, minutis longioribus, altera propteribus (modo vtriuſq; in ſexaginta partes diuiſis) commodabitur. Reliquũ eſt, ut officio circini, & vtriuſq; planete tabella adiuvantẽ, in r pũcto circini centrũ collocantes, ſua cuiuſq; ſigno minuta tribuamus: quod in Venere quoq; eſt obſervatum. In minutis vero proportionalibus deſignandis, Iouis, an Saturni tabulam obſerues: nihil aut certe parum eſt diſcremine: cum neutra ab altera, niſi minimo diſſet.

In deſcribẽdis minutis nũ referẽs Iouis eccentricitã in eccentricitate ſumã

AEQVATORIS

Ab anno ad oppo- situm.		Tabella minor sua proportio- nata lous. v.		Ab oppo- sita ad an- gulum.	
Styl.	g.d.	styl.	g.d.	Styl.	g.d.
0	0	60	0	0	0
0	10	60	10	0	10
0	20	60	20	0	20
1	00	61	00	1	00
1	10	67	10	1	10
1	20	69	20	1	20
1	30	70	30	1	30
1	40	70	40	1	40
1	50	70	50	1	50
2	00	71	00	2	00
2	10	71	10	2	10
2	20	71	20	2	20
2	30	71	30	2	30
2	40	71	40	2	40
2	50	71	50	2	50
3	00	72	00	3	00
3	10	72	10	3	10
3	20	72	20	3	20
3	30	72	30	3	30
3	40	72	40	3	40
3	50	72	50	3	50
4	00	73	00	4	00
4	10	73	10	4	10
4	20	73	20	4	20
4	30	73	30	4	30
4	40	73	40	4	40
4	50	73	50	4	50
5	00	74	00	5	00
5	10	74	10	5	10
5	20	74	20	5	20
5	30	74	30	5	30
5	40	74	40	5	40
5	50	74	50	5	50

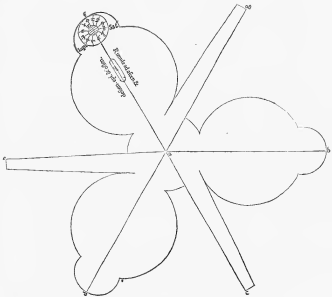
Ab anno ad oppo- situm.		Tabella minor sua proportio- nata Saturni. h.		Ab oppo- sita ad an- gulum.	
Styl.	g.d.	styl.	g.d.	Styl.	g.d.
0	0	60	0	0	0
0	10	69	10	0	10
0	20	74	20	0	20
1	00	81	00	1	00
1	10	87	10	1	10
1	20	89	20	1	20
1	30	90	30	1	30
1	40	90	40	1	40
1	50	90	50	1	50
2	00	91	00	2	00
2	10	91	10	2	10
2	20	91	20	2	20
2	30	91	30	2	30
2	40	91	40	2	40
2	50	91	50	2	50
3	00	92	00	3	00
3	10	92	10	3	10
3	20	92	20	3	20
3	30	92	30	3	30
3	40	92	40	3	40
3	50	92	50	3	50
4	00	93	00	4	00
4	10	93	10	4	10
4	20	93	20	4	20
4	30	93	30	4	30
4	40	93	40	4	40
4	50	93	50	4	50
5	00	94	00	5	00
5	10	94	10	5	10
5	20	94	20	5	20
5	30	94	30	5	30
5	40	94	40	5	40
5	50	94	50	5	50

Non aliter, æquationes cætri Iouis, ac Saturni, & Veneris, & Martis deprehē-
ditur duplex id indicat tabellæ quæ vtriusq; pro altera esse potest minimam
distingit vtriusq; discrimen aut, si ad exant hanc vis perpedere curtos; vbi in al-
terutra excessu offenderis, ab altera demis, & alteri addis, æquales redditis.

Ab anno ad oppo- situm.		Tabella æqua- tionum cætri Iouis. v.		Ab oppo- sita ad an- gulum.	
Styl.	g.d.	styl.	g.d.	Styl.	g.d.
0	0	0	0	0	0
0	10	0	19	0	10
0	20	1	37	0	20
1	00	1	54	1	00
1	10	1	44	1	10
1	20	4	24	1	20
1	30	7	04	1	30
1	40	7	31	1	40
1	50	7	48	1	50
2	00	7	57	2	00
2	10	7	57	2	10
2	20	7	41	2	20
2	30	7	32	2	30
2	40	7	41	2	40
2	50	7	59	2	50
3	00	7	56	3	00
3	10	7	56	3	10
3	20	7	56	3	20
3	30	7	56	3	30
3	40	7	56	3	40
3	50	7	56	3	50
4	00	8	00	4	00
4	10	8	00	4	10
4	20	8	00	4	20
4	30	8	00	4	30
4	40	8	00	4	40
4	50	8	00	4	50
5	00	8	00	5	00
5	10	8	00	5	10
5	20	8	00	5	20
5	30	8	00	5	30
5	40	8	00	5	40
5	50	8	00	5	50

Ab anno ad oppo- situm.		Tabellæ æqua- tionum cætri Saturni. h.		Ab oppo- sita ad an- gulum.	
Styl.	g.d.	styl.	g.d.	Styl.	g.d.
0	0	0	0	0	0
0	10	1	07	0	10
0	20	1	07	0	20
1	00	1	06	1	00
1	10	4	00	1	10
1	20	4	08	1	20
1	30	7	29	1	30
1	40	6	01	1	40
1	50	6	21	1	50
2	00	6	30	2	00
2	10	6	28	2	10
2	20	6	14	2	20
2	30	6	09	2	30
2	40	6	09	2	40
2	50	6	09	2	50
3	00	6	09	3	00
3	10	6	09	3	10
3	20	6	09	3	20
3	30	6	09	3	30
3	40	6	09	3	40
3	50	6	09	3	50
4	00	6	09	4	00
4	10	6	09	4	10
4	20	6	09	4	20
4	30	6	09	4	30
4	40	6	09	4	40
4	50	6	09	4	50
5	00	6	09	5	00
5	10	6	09	5	10
5	20	6	09	5	20
5	30	6	09	5	30
5	40	6	09	5	40
5	50	6	09	5	50

Quæ diximus exprimit figura subiecta.

¶ Non cōtingit Saturno aut Ioui peculiaris ostenditorquare in eo, quē Mari di cauius, hocū centra signabūtur. Hac ratione sumūtur ex q a linea in sexa ginta partes facta, vnde qm partes: & cum aliter pes circini, in ostēsis centro fixus fuerit alter, in linea per mediū traiecta, centrū Iouis adnotabit. Sic, ab eadem linea q a sex partibus & nouē minutis acceptis, altero pede circini in eodem ostēsis centro cōstitūto, altero, in linea deducta per mediū, centrū Saturni signabimus. Vtrūq hoc, ex Ptolemæo colligimus: ait enim cap. se cundo & decimo vnde simē dictionis. Si linea q a ex sexaginta duabus parti bus & quadraginta quinq; minutis cōstitūtur: aut semidiāmetrū epicycli Iouis, vnde qm partes & triginta minuta cōpōcti. Vnde, cū linea q a in sexaginta partes sit facta: semidiāmetrū epicycli, ex vnde octo pene partib; usinarget. I nō,

Ptolemæus

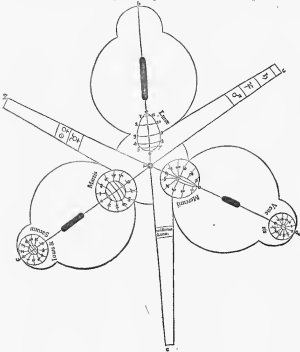
AT QVATORIS

Collocatio formae Saturni.

alio capite, scilicet sexto, nono & decimo viderim dictionis, cū linea q a tres & sex angusta partes, & viginti quinque minuta cōdūserit semidiāmetre epiicydi Saturni, sex partibus & arguta minutis inaequalis. Si vero q a partes sex angusta non superat epiicydi semidiāmetre, sex partibus & nouem sere minutis cōdūserit. Restat cū in vtroq; centro, alternatim pedē circini statueris: altero fatis cōpictis, exiguos circulos circūare, Iouem & Saturnum referentes ad dūris epocum planetarum notantibus vt figura in margine picta demōstrat. Apcuatur simulā in deferente f a: per quam epiicydas & ostensor copulati, suū sum, aut decāsam cōnectat, nonnāquā quocq; circūferri, facile possunt.

Hæc cū p̄stiteris: planetarum deferenti ac illis singulis partibus, summam manū imponis: vt figura proxime sequens exprimit.

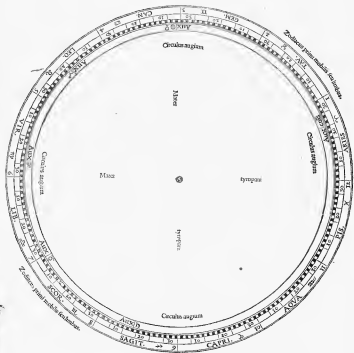
De matre tympani, & limbo seu zodiaco primi mobilis.
 Problema

Describendi iam sunt planetarum equantes siue zodiaci, represso in deferentibus sileoquos fabricaturus, aut ex aere, aut ex papyro, aut si placeat ligno, tabulam complanatam accipito paulo maiorem ea, in qua deferentem descripsimus. In ea primo, circulum ad quantitatem semidiametri deferentis circinabis: ei circulo, alterum statim ad-

demus, à primo, tam exiguo intervallo distans ut, cum in altera matre ria, limbus & tympanum simili deferipta, alterum sit à altero diuiduum circinum fecerim, spatium indolum tantum accipiat. Mox, omnem planiciem interceptam, hoc circulo possessioni (qui primus limbi dicitur) effodine quod, in matre vulgaris astrolabi factum seminus. Locum vnde planiciem abstulisti, matrem tympani equantium appellabimus: quod in eius velut materno sine, tympanum hoc recumbat: quis quoque ratione, quod tympana almichantari, in astrolabo vulgato complectitur, mater nuncupatur. Primo ergo circulo (circino paululum distento) secundum circulum adiciemus: inter quos, singuli gradus erant adnotati: tertius circulus à secundo, quam secundus à primo, paulo distantior circundabitur quo pariter ac secundo, graduum numeri quinque decime se se superantes continetur: quartum circulum latiori spatio à tertio seiunctum, quam à secundo sit tertius, vltimum linesimus: inter quem & tertium, signorum nomina reponitur. Sectur deinde hic quartus circulus, in trecentis sexaginta partes, iuxta modum in secundo problemate traditum: & regula, diuisionibus ac centro accommodata, lineas duodecim totidem signa complexas, à quarto circulo ad primum producimus: à tertio vero ad primum sicut lineas, quibus graduum numeri, quinque decime gradibus se se superantes collocantur: à secundo denique ad primum, singulorum graduum lineas deducimus. Nec aliud superent, quam signorum nomina, & graduum numeros his intervalis inferre, eo ordine, quo in subiecta figura conspiciantur.

AEQVATORIS

¶ De tympano & circulo augium.

Problema 9.

N primis, limbes alteri iam fabricato, & equalis, & per similes, deducatur: in diuersa tamen materia ab ea, quae precedenti inferuiebat. Adde vero huic limbo, differenti circulum aequalem inde aliam paulo minorem deferentem: inter has, planetarum auges signabuntur: quarum tamen, prius certa loca, aut ex Alfonso tabulis, aut quavis alia ratione deprehendes: nos quidem, ut differentium laborem, opera nostra leuaremus: illarum loca, anno millesimo quingentesimo tricesimo centesimo futura, adnotauimus in hac tabella.

¶ Cum huius tabellae obseruatione, signa, gradus ac minuta augium in supplementis, à principio arietis in primi mobilis zodiaco seu limbo supputaueris: ipsi supputationis termino, ac centro, regulam ad moueto: lineæ mox rectam, in augium inter-

Tabella augium.

	Si g	gd.	h.	7.	7.	7.
♈	0	10	2	15	15	15
♉	3	01	17	41	18	15
♊	7	00	41	16	6	17
♋	4	11	14	31	3	15
♌	1	21	17	19	2	15
♍	8	31	16	1	1	15

uallo protende lineæ, planetae nomen, cuius augem capis adnotare, addites ad hoc exemplum. Communiem augem laboras scribere: ab arietis initio, viginti gradus & duo minuta computa: & in extrema parte, ut diximus, lineam procede: cui, augis communis appellationem inscribito: quod, in alijs planetis simili ratione fieri: figura sequentis problematis, nonen & precedentis, adhibet.

¶ Zodiacorum descriptio.

Problema 10.

Centorum itaque zodiacos descripturi, Saturni primo, Io uis deinde, arietis Martis, quanto Veneris & Solis, quinto Mercurij describemus. Hos enim, eo, centorum zodiacos appellamus: quod, cum cetera media in eis numerantur, uera sunt. In primis igitur, cum zodiacum centi Saturni describere uolueris: tres circulos circinatos: qui, cum ultimo augium, tria distinguunt interualla: quorum supremum, singulas quoque gradus medium, graduum numeros, quinque decemue sese superantes incunant, signorum numeros amplectitur. Hi quidem circuli, partibus inaequalibus diuidentur: idij duobus modis. Prior, sequante partito, aliter, quasi undam tabellarum obseruatione proficiscitur. Priorem itaq; modum sequens, normam, & augi Saturni, & tympani centro, applicatorem ab auge ad oppositum per tympani centrum, lineam deducas occultam. Cuius

Duos mos
duo circuli
zodiaci diui
duntur.

ÆQVATORIS

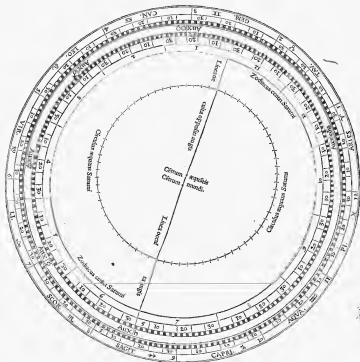
Quæ vocatur
augis linea
est quæ ab æge
oppoſiti au-
gis.

Circuli æquil-
tis quomodo
in linea
oppoſiti au-
gis ſignatur.

Cur ad cen-
trum æquilis
ſignetur de-
picta eccen-
tricitas ſu-
matur.

Quantitas
ſemidiametri
in deferen-
tia Saturni.

partem (quæ ab æge & tympani centro interceptur) ægis lineam vocabi-
mus: ea vero (quæ eodem centro, & ægis oppoſito clauditur) oppoſiti æ-
gis linea dicitur. Ex linea deinde q a, in ſexaginta partes antè diuiſa, ſex
partes & vigintiocto minuta, vſu circini ſumitur: cuius altero pede in tympani
centro fixo, altero, in oppoſiti ægis lineæ centro æquantis ſignato. In
orbibus quippe planetis æquantem habentibus, præterquam in Mercu-
rio, tantum centrum æquantis à deferentis centro abeſſe monſtratur: quan-
tum centrum deferentis, à centro mundi. Idecirco, duplicem eccentricita-
tem, ad centrum æquantis ſignandum accipimus. Deinde ſemidiametram
orbis Saturnum deferentis, per ſequens problemata diſquirito quod fiet, ſi
ex linea q a, in ſexaginta partes diuiſa, eccentricitatem Saturni ademeris:
quæ, vt ibidem innoteſcit, tres partes & quatuordecim minuta continet. Ex
linea igitur q a, quinquaginta ſex partes & quadraginta ſex minuta, defe-
rentis ſcilicet ſemidiametram, ſumitur: & circini pede in centro æquantis lo-
cato, alteram circumagens, Saturni æquantem circuibis: quem, in trecentis
ſexaginta partes, à linea occulta exoritur, partire. Regula deinde, centro
tympani, & diuiſionibus æquantis aduſta, ab inferiori circulo ad angulum
inferum (qui primus eſt huius zodiaci) lineas ad ſignorum numeros adno-
tandos ductor: à tertio quoque ad primum, vt graduum numeri deſignen-
tur: & à ſecundo ad primum, vt ſingulus quilibet gradus deſcribatur, & edu-
cantur etiam lineæ. Poſtremo, ſignorum & graduum numeros à linea op-
poſiti ægis incipiendo, iuxta ſignorum ſucceſſionem primi mobilis, in in-
teruallis ad id diuiſis, ſcribitur. Vt proxima figura ponit ante oculos.

¶ Non aliter q̄ in Saturno, aliorum planetarum zodiacos per eorum ordi-
nem descendendo describes, æquantium centra in lineis oppositorum angulū
c.iii.

Aliorum zo-
diacū de-
scripsit.

AEQUATORIS

figura de quo et in distantias à centro tympani, ex superioribus problematis facile colliges. Sed tamen, ne, aut nostro labore peperisse, aut radibus adhuc paucum consuluisse videamur: cuiusq; planete distantiam supponimus: & hinc loco supputatam addicimus. Ab eî itaq; centrum equantis in Ioue à centro tympani, quinque partibus & sexdecim minutis: in Marte, decem partibus & quinquaginta quatuor minutis: in Venere duabus partibus & viginti septem fere minutis: in Mercurio, duabus partibus & triginta septem fere minutis. Addamus etiam, ut omnia hæc integre tractentur, semidiametrorum equantis quantitatem. In Ioue profecto, equantis semidiameter, septem & quinquaginta partibus & viginti duobus minutis constat: in Marte vero, quatuor & quinquaginta partibus & triginta tribus minutis. Venæris quidem semidiameter, quinquaginta octo partes, quadraginta septem fere minuta complectitur. At Mercurius, in semidiametro duas & quinquaginta partes & decem fere minuta habet. Porro has partes, siue à centro tympani ad centrum equantis, siue quas in semidiametris equantis adnotauimus ex ipsius planetarum lineis (quæ augium nominantur) accipiemus. In Saturno quidem ac Ioue, à linea q a. In Marte ab o a linea. In Venere ab m a. Et à linea k a in Mercurio. Non est hic prætereundam, quanquã Venæris & Solis vniuersi zodiacus tribuendum ante dixerimus, si tamen tympani planities capax fuerit, seu cuiq; describendum potius nossum esse consilium. Cum, tum lineæ distantiam centri equantis Venæris, & centri deferentis Solis: q̄ inter eorum deferentium semidiametros, nonnulla diuersitas reperitur. Venæris quidem duplicata eccentricitas, duas partes, vigintifex minuta, quinquaginta sex secunda, viginti tertia complectitur: cuiusq; deferentis semidiameter quinquaginta octo partes, quadraginta sex minuta, vni & triginta secunda, quinquaginta tertia. Solis vero eccentricitas, Ptolemæo auctore in tertia diuisione cap. quarto (non enim in eo eccentricitatē duplicatē capimus: idq; quæ dicitur eccentrici centrū regulari motu deferatur) duas partes, vigintiocto minuta, triginta fere secunda continet: si augis lineæ sexaginta duas partes, vigintiocto minuta, triginta fere secunda non superet. Cũ igitur augis lineæ, ex sexaginta tantis partibus consistatur: eccentricitatē duæ partes, vigintitria minuta, triginta duo secunda, vni & viginti fere tertia, deferentisq; semidiametro quinquaginta septem partes, triginta sex minuta, vigintifex secunda, trigintaoctem tertia tribuantur: quo fit, ut nonnulla diuersitas, inter Solis & Venæris deferentiu semidiametros: atq; inter Venæris duplicatam, & Solis simplicem eccentricitatē reperitas. Hanc tamen diuersitatem ad æqualitatē redigatur vtriq; suū (ut dicimus) describere zodiacum: si inter operandū aut minimū, aut nullā cupis errorem contingere. Horū tamen zodiacorū initia, cū augis motibus obmutantur: qua ratione, cū auges vique adeo suo loco motas inuenieris: ut ob eam mutationē, aliquis erroris possit subsistere in planetarū locis disparibilibus: hoc obseruandū cenfeo, ut fractio dñculo: quæ in principio arietis dimittendū esse problemate tredecimo dicimus: tympani zodiacorū directuram: donec, auges ipse eis locis omnino respōdet: in quibus eas antiquo loco pulsas, nuper reperimus: atq; ita manente tympano, in ipsius extræ

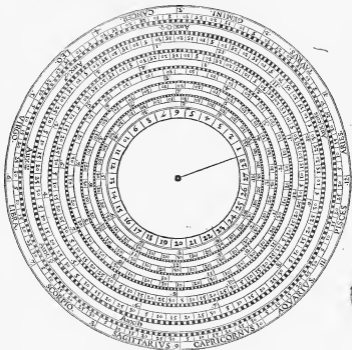
Distantie inter centrum
reliq; & cen
tri equantis

Quod sit
semidiamet
rorū equan
tis.

Ex quo si
non quæsit
es, et sem
diametro si
q̄ eccentrici
tati sumas
ur
Solis, & Ve
næris, signi
las zodiac
cus desub
poff.

Auges ad
vni loca
referantur.

mitate alter fiat denticulus. In arietis principio, illi, quæ abfoderamus, per-
 fimilis. Licet in figura fequenti confpicere, quæ præfens problema edocet.

Hic & aliter diuidendi modus, tabellarum obseruatione finis: iuxta quem zodiaci diuidentur, à lineis oppositorum angium vt in priori incipientes. Igitur diuisurus, tabellarum aliquam ingrediens: illius quidem planetae, cuius zodiacum describere intendis: & per eius sinistrum latere descendens, aut ascendens per dextrum, gradus & signa perquire quodque, è regione in area tabellae inuenientis, à linea oppositi angis in zodiaco primi mobilis signorum serie serua ta computa: & computationis termino, & tympani centro regula adiuncta, à quarto circulo ad primum, singulis quippe signis, à tertio vero ad primum, quinque quibusq; gradibus lineas delignato. Deinde, vnumquodque quinque graduum intervallum, in quinque partes diuiditor: & regula centro tympani, & diuisionibus applicata, à secundo circulo ad primum, singulorum graduum lineas deducto. Et licet hoc intervalla quinto quoque gradu distincta, in partes inaequales facti debuissent: possunt tamen in aequas diuidi: parum à vera diuisione discrepando. Nos vero, ad singulos quoque gradus (ne nimis anxie hoc tractasse videremur) tabellas minime accommodauimus. Zodiacum igitur Saturni tabellarum obseruatione descriptus, primo, quinque gradus in eius tabellae sinistro latere quatuor: atq; quatuor gradus & viginseptem minuta in area tabellae reperi, ab eius oppositi angis linea, iuxta signorum successionem, in zodiaco primi mobilis numerato: & fini, & tympani centro regulam applicans, à tertio circulo zodiaci Saturni ad primum eiusdem, primum quinque graduum lineam protrahito. Deinde, decem gradus in eodem sinistro latere inuestiga: & octo gradus & quinque viginseptem quinq; minuta in area, reperi, ab eodem opposito angis numerato: & vt prius lineam etiam deducto: quoad in signis quoq; & alijs gradibus facito vt paulo ante praecipimus.

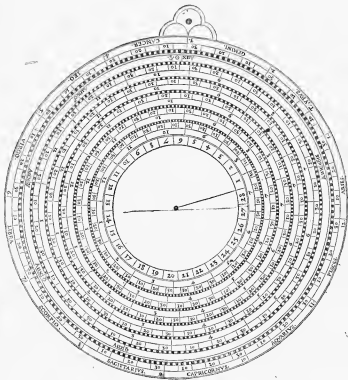
¶ **Alia zodiacorum descriptio incipientium penè à principio Libræ.**
Problema II.

Promptius multo, ac nullo fere labore planetarum loca reperies iuxta libræ sequenti modo dicti zodiaci incipient, ac dividantur. Saturni quidem zodiacus, in quadragesimo minuto viciniquarti gradus virginis; Iovis, in quadragesimo primo minuto primi gradus libræ; Mars autem, in trigésimo octavo minuto noni gradus libræ suspicabitur. Venus & Sol eundem zodiacum fortiti, in decimo minuto tertij gradus libræ initium sumant. At Mercurius, in vicésimo minuto vicinimomni gradus virginis. Sit hoc exemplum in Saturno: tres circulos zodiacum Saturni reddentes, iuxta decimum problema primum educto: ex qua antem deinde, vt in eodem problemate, circinato regulam flatim, tympani centro, & quadragesimo minuto viciniquarti gradus virginis applicans: à quarto circulo ad primum, in Saturni zodiaco lineam ducto: que zodiacum incipit Saturni. Ibi, regulæ & æquales interfectionem, punctio nota: à quo exorsus, æquantem intercentas sexaginta partes fecabis: ac sectionibus & tympani centro regulam applicans, lineas in Saturni zodiaco excitabis: quod in citato problemate late docuimus. Non aliter, reliquis planetis suos describemas zodiacos: quibus signorum & graduum nomen, à lineis, vnde zodiaci exordiantur, iuxta signorum successiorem excipiantur: que omnia, figura que sequitur perficiat. Sed cum zodiacorum initia, vt in superiori descriptione monstrauimus, ad augurum motum aliquamultum commutentur: eam ea erit in signis commutatio, vltra loca illis nono problemate definita: eosdem zodiacos in altero tympano fabricare conueniet. Illa enim præceptio (quam problemate decimo edocimus) huic secundæ descriptioni minime inferat. Cognitis itaque augurum locis, hoc modo zodiacorum initia reperies: æquationem centri, per Alfonsi tabulas cum titulo adde vel minue, percipit, modo medijs motus nihil sit: quod si æquatio sit addenda, à libræ principio, obseruato signorum ordine, computabitur: & in supputationis termino, zodiacus ille initium sumet, cuius æquationem suppositi: quod si sit minuenda æquatio ab eodem principio contra signorum successiorem numerabitur: & vbi numerare desiniscibi sit zodiaci principium.

*Exemplum
huius facti
de desce
pente.*

*Angl^o ma
tris, quo
modo initia
zodiaci
reperitur.*

De Lunæ mansionibus.

Problema 13.

DE Lunæ mansionibus, veterum scriptorum plurimæ fuerunt diuissæ sententiæ: quas hic repetere, non minus erit otiosum, quam inutile. Quam ob rem eam quæ verissima credimus, in medium adducemus: vbi Abrahamum de seculo auctorem sequuti sumus. Ex cuius sententiâ, quæquæ mansio duodecim gradus, vni & quinquaginta minuta, vigintifex fere secunda complectitur: & earum prima, in octauo gradu ante arietis cornua incitum sumit. Vnde fit, vt ex locis augebus constituta probe ante nono, prima mansio, decimonono gradu & tricesimo sexto fere minuto arietis incipiat. Hæc (quam dudum recensuimus) sententiâ, ideo, rationi videtur maxime consentanea, quod stelle, à quibus mansiones nomen accipiunt, in eisdem mansionibus collocantur: hoc idem videtur sententiæ Apharuseum, mansionum proprietates, ex stellarum (quæ in mansionibus continentur) naturis, manifestè conuenit. Conuenit dicimus, quo pacto ipsæ mansiones describuntur. Primo, circulum ultimo Mercurij minorem circinatos: & regulam cetero tympani & tricesimo sexto minuto viciniam gradus arietis adiungens, ab ultimo Mercurij circulo (qui mansionum est primus) ad secundum dudum protraham, lineam exacto. Ab hac rursus linea, vnde mansiones exordiantur, secundum circulum, in octo & viginti partes dispertes ac lineas per sectiones, à primo circulo ad secundum deducto. Reliquum erit, earum numeros, ab vno ad octo & viginti, iuxta signorum successiorem inscribere: vt figura decimi problematis plane monstrat. Absolutis planetarum zodiacis, superest, zodiacum prieni mobilis ab alijs ferre: quod vt conuenienter fiat, exiguum spatium, inter circulum deferentiæ æqualem, & primum circulum zodiaci prieni mobilis reliquimus, si rectè memorauimus. Est namque denticulus in arietis principio dimittendus: quod in astrologi alibi hauriant fieri cõsuevit. Is quidem denticulus, foramen sub arietis principio, in ipsa limbi crassitudine excavatum, rectè ingreditur: quemadmodum in vulgari astrologo, in xpa armillam, foramen (quod ipsa meridiana linea ingredi videtur) factum cernimus.

Abraham.

Denticulus in principio arietis dimittendus.

De linea veri motus.

Problema 14.

Linea quæ veri motus appellatur, sola fabricanda superest. Hanc in vulgato astrologo, nunc ostentorem, nunc almuirum, nunc indicem, appellamus. Ad eam fabricandam, matrici in vno digito latam accipias super quam circulum latitudini æqualem circinato. Mox ab eius cetero, lineam semidiametro maioris circuli in limbo descripti æquam deducito: cetera autem omnia, vt in ostentore epicycli Lunæ fabricentur: quod in figura subiecta, aperte monstratur. Cum omnia itaque vt docuimus fabricaueris, reliquum erit simul ea componere, d. ij.

Linea veri motus.

AEQVATORIS LIB. I.

Quomodo
quoniam super
notibus est
fraxio? in
vult corpus
redigatur.

& in vnum veluti corpus confluere. Primo, zodiacorum tympanum à limbo dissectum, ut præcedens problema docuit, in matre constituitur, ingrediente illius denticulo fortamen in arietis principio factum. Affigantur & epicycli & ostensoris, in eis rimulis, quas in delectentis partibus illis proprias deducimus: ut nunc saturnum, nunc deosum, nunc in girum ferri possint. Superponatur statim ipsi tympano planetas deferens, simul cum linea veri motus, datus per tympani centrum trajecto, suffluxerit, quemadmodum in communi astrólogo, circumagi ostensoris & arietis exemplo patet.

Absoluta æquatoris structura, labor quoque noster absolutum nihil, eiusdem æquatoris usum atque utilitatem ostendere, laborem appelles. De quibus nunc dicere aggredimur.

PRIMI LIBRI AEQVATORIS PLANETARVM

F I N I S .

FRANCISCI SARZOSI CELLA-
NI LIBER SECVNDVS, VEROS MOTVS AC PASSIO-
nes planetarum, aequatoris ministerio intelligere docens.

SATIS VT ARBITROR, DE AEQVATO-
ris fabrica precedenti libro dictam est. Quod si a-
lijs non satis sit visum: nobis certe, quantum praes-
sertim exigebat opus, & ad institutam fabricam nihil
videtur praetermissum. Et, cum ope divina freti
praesertim in hac instituta parte, non minus ars
dua, sed nec minus vtili, sacri spiritus fauore per
omnes difficultates sustentari optamus. Sequitur
nim fabrice vsus atq; vtilitas sine quibus, parum
fabricam profuturam non est qui ignoret: non magis profecto, quam om-
ni amorum genere instructam militem, sed quomodo illa moueretur, quo-
modo illis sit nunc protegere, nunc hostem ferre debeat, nescientem. Sed,
antequam ad eam partem veniam: quae propria est nostri operis: aliquarum
partium in aequatore nomina interpretabor. Vt obscurarum significacionum
difficultate sublata, rem plane videre possimus.

De nominibus partium aequatoris. Propositio prima.

PRIMA igitur aequatoris pars, limbus matris dicitur: qui
primi mobilis zodiacum representat: hic, vt in astrologo
vulgari, aliquantulum extrae potest: potest quoq; in pla-
no, alijs planetarum zodiacis continuis affigi: aliquantu-
lum tamen eminentem, ac ab alijs seorsum positum:
vt, cum in alijs zodiacis incisa cum angibus simul mense-
tur, possimus facile (mutatis angibus) aliorum zodiacorum principia suis
locis accommodare noxia descriptione minime vtentes. Mater, limbo con-
cluditur. In matre, zodiacorum tympanum recumbit. In tympano vero ad
extremas partes, duo sunt circuli, spacium angibus peculiare complexi. In
eo spacio, si ab arietis principio signorum ordinem percurras: primo, con-
munitis auge: Solis deinde ac aliorum planetarum auge offeruntur. Huic spa-
cio, centrum versus, Saturni zodiacus coniungitur tria interualla comple-
dens. Primum, singulis gradibus, alterum, quinto quoq; gradu, tertium, si-
gnis occupatur. Est hic animaduertendum, hunc Saturni zodiacum, vt alio-
rum quoque planetarum non incipere ab ea linea, quae ab auge ad centrum
producitur: quoniam, cum centrum epicycli, aut in auge, aut alibi esset col-
locandum: eius partis (in qua defertur) latitudo, gradus & signa zodiaci ve-
lans, nobis esset impedimento. Proximus Iouis zodiacus: deinde Martis
post Martem Solis & Veneris: & post hos, sequitur Mercurius. Mox man-
sionem Lunae spacium, ad centrum per eandem accedit. Incubat tympano pla-
netas deferens, tribus partibus spectabilis: qui, vt à tribus deferentibus (quos
d. iij.)

Limbus.

Mater:

- Tympani
- zodiacum.
- Circulus au-
- gam.
- Auge con-
- munitis.
- Solis auge.
- Zodiacus
- Saturni.
- Circulus ad
- linea op-
- posita auge
- incipit.
- Zodiacus Iouis
- Zodiacus Martis.
- Zodiacus So. & Ve.
- Zodiacus Mercurij.
- Circulus missis. Lunae.
- Magis part. defertur

complectitur) nomine diflet: non infusa, magnus deferens appellabitur. Hinc, epicyclus Lunae, puncto pari affixus conspicitur. Eius quoque in eadem, Lunae ostentio, epicyclus dicitur: cui oppositus qui, ostentio deferentis Lunae, nuncupabitur. In eo notati arcus duo, multationem Lunae spacium cum titulo aliud significare concludunt. Pars vero, quae huic ostentio opponitur: in qua Lunae epicyclus affiximus, deferens epicyclus Lunae vocatur. Hae quoque pars, figurata ad imaginem cui, iuxta deferentis centrum defugationis continet: tam tamen, quod ad figuram circuli nonnihil accedat, æquationis circulum appellamus. Hanc numeri ambientes, numeros signorum centri, representant. Sed, & epicyclo exiguus ostentio superponitur, epicycli ostentio appellatus, ut ea appellatione, ab altero ostentio differantur. Secunda magni deferentis pars, epicyclus Mercurij (qui & Veneri alteram in inferuit) eam gestat huc quod tempus, nunc Mercurium deferens, nunc deferens Venerem, nunc deferens Solem, appellatur. Est in hac parte circulus deferentis ad tympani centrum, vocatus, æquationis circulus Mercurij: cuius superiori parte, linea duae, sese versus centrum aperientes nascuntur: velut funis æ trianguli isochelis latera. Est ubi nascuntur cifra, & in utroque latere, puncta quatuor, & laterum termino contenta puncta tria: ex quibus undecim punctis, totidem linea deductæ, ad numeros signorum centri circumflantes trahuntur. Sunt autem hi numeri, *ideo*, è punctorum regione sua sine circumfati, ut eo ordine, æquationes signorum, quæ per puncta denotantur, significent. Alius vero circulus, ad extremitatem eius partis deferentis, circulus æquationis Veneris, dicitur: puncta interioris circuli (à quibus linea, numeros signorum centri transientes deducuntur) æquationum puncta representant. Ostentioem vero cum epicyclo coniunctam, ostentioem epicycli nuncupamus. In eo duo circuli exigui, alter Mercurium, alter Venerem, nobis referens: sic enim, puncta in eis circulis descripta, horum planetarum centra nobis indicant. Hæ epicyclus, huic parti affixus, Solem nobis nuncupans repræsentat: & ideo, quandoque Solem ipsum appellabimus. Secundus ostentio, Mercurium, siue Venerem deferenti aduersus, deferentis ostentio dicitur. Tertiam magni deferentis partem, tribus superioribus deferentis nuncupamus: circulum vero, iuxta eorum tympani in ea designatum, circulum æquationis centri Martis. In cuius periferia, duodecim æquationum puncta ex se linea signantur: quæ ad grandioris circuli circumferentiam ductæ, numeros signorum centri, exiguum circulum circumdantes, distinguunt. Porro eam (qui in extremitate deferentis) Iouis & Saturni æquationis circulum nominamus. Qui, in periferia quoque, puncta duodecim habet: ex quibus totidem linea, ad capaciorem circulum protractæ, signorum centri numeros, suis intervallis accipiunt. Connectitur & huic parti, simul est epicyclo eiusdem epicycli ostentioem quoque, tres exigui circuli conspiciantur: primus Saturnum, alter Iouem, tertius Martem representans: & puncta quibusdam in eis signatis, planetarum centra referuntur. Hanc partem, ex aduerso deferentis ostentio spectat. In quo, tres characteres tribus planetis

Epicyclus Lunae:
Ostentio deferentis
in.

Deferens epicy-
clum Lunae.
Circulus æquatio-
nis Lunae.

Ostentio epicycli.

Defens. Soli nec
non Mercurij &
Veneris epicycli.

Circulus æquatio-
nis Mercurij.

Circulus æquatio-
nis Veneris.

Ostentio epicycli.
Mercurij.
Veneris.
Circulus Veneris.
Circulus Mercurij.
Sol.
Ostentio deferentis
in Venerem aut
Iouem.
Deferens Iouis
superiorum.
Circulus æquatio-
nis Martis.

Circulus æquatio-
nis Iouis & Saturni
in.

Ostentio epicycli

Saturni.
Iuppiter.
Mars.
Ostentio deferentis.

peculians, quatuor circulis interceptantur. Character primus Saturni, duobus zodiaci eiusdem planete circulis, superiori scilicet, atq; inferiori interceptus, zodiacum Saturni, iuxta è regione in tympano factum indicat. Idem quoq; character secundus, ad dignoscendum Iouis zodiacum præstat. Et tertius, ad Martis pariter zodiacum monstrandum. Non est hic prætereundum, quatuor circulos in vnoquoq; epicyclo descripti, tria intervalla complectentes, quibus signa, & argumenti gradus excipiuntur. Linea quidem, per medium cuiusque epicycli tractata, lines angis medix: & eius superior extremitas, aux medix inferior vero, angis medix oppositum, nuncupatur. Linea pariter, à centro deferentis sub epicycli centro, ad ipsius extremitatem deficiens protracta, linea veri motus epicycli dicitur: idq; in vnoquoq; deferente. Olfensor sive index, superest, in astrolabo vulgari, alimuti vocatus: quem, lineam veri motus planete, non inepte, hoc in loco nuncupabimus.

C. De medijs motibus.

Propositio 1.

Redecim tabellas, ad medijs motus medijsq; argumenta investiganda suppetantimus: quas ed, ad quarta vsq; suppetantimus: vt si planetarum loca, tabellis Alfonso æquare libuerit, molestiam etiam in pputationem quodam modo minueremus. Cum igitur medium motum nonne sperare sive augere & stellarum fixarum, & orbium qui accessus & recessus dicitur, & Solis qui semper est Ven-

ris & Mercurij, & Lunæ, & capitis draconis, & aliorum planetarum inuenire volueris: tempus ab incarnatione Christi, vsq; ad instans, ad quod loca planetarum querere intendis, primo notabis. Deinde, æquationes dierum à tempore notato subtrahes: vt in canone tabellæ æquationis dierum docetur. Tertio, radicem incarnationis illius planete, cuius medijs motem quæris (que semper in capite tabellæ eiusdem planete inuenitur) separatam scribitur: aut breuius supputando, radicem anni 1112, ibidem inuentam sumes: aut anni 1145 si quæris ad annos, vltra mille quingentes & quadraginta: & ita de alijs radicibus ibidem positis intellige, si habueris annos vltra mille quingentes & sexaginta: aut vltra mille quingentes & octoginta: aut vltra mille & sexcentos. Quarto, cum annis Christi iam notatis, annorum lineam trahabis: hoc est, annos ab eius incarnatione seu natalitate peractos, in anteriorum linea quæres, si radicem incarnationis sumpseris, si vero aliquam aliam, cù annis, qui sunt supra eos, qui in radice comprehenduntur: & que in directo cursu, in tabella motus, quem quæris, offenderis, radicem iam extra notatæ subterib: vnumquodq; suo generi, signa scilicet signis, & gradus gradibus. Idem quoq; cum mensibus completis, diebus, & horis, atq; fractionibus horarum facito. Quod, si in annorum linea, numerum tuorum annorum non inuenieris, minorem illi propinquiores inuentam sumes. Residuum deinde annorum, in eadem linea quæres: quod si non inuenieris, minorem etiam illi propinquiores sumes: hoc tandiu facies, quoad, annos notatos expleueris. Deinde, omnia in summam vnam colligito: quæarta quartis, tertia tertijs, & reliqua inter se addendo: vt in fractionum physicarum additio-

Lineæ regi
medix.
Aux medix
oppositum
angis me
dix.
Linea veri
motus epi
cycli.
Linea veri
motus.

ne, fieri solet. E quibus, duodecim signa (si colligantur) abijcies. Quod vero ex huiusmodi collectione proveniat, medius erit motus ad meridianum Parisiensem. Si vero ad alium meridianum, superdicta expetis invenies: radices motuum hinc invenias, ad nam meridianum hoc modo invariables. Distantiam eius ad Parisiensem considera: & pro vnoquoque gradu, quatuor minuta horae, & pro vnoquoque minuto, quatuor secunda sunt. Deinde, cum tempore illo, tabulam medij motus aut medij argumenti intrat: & motum sibi correspondentem, si alter meridians occidentalior fuerit) radici hinc apposite adde. Si vero orientalis fuerit, ab eadem subtrahat: & ita, radicem ad totum meridianum reduxisti. Ceterum, non est pretereundum, eum arcus curvens communis fuerit, in tabulam mensium communium cum vero his feceris, hissextimum intrandum esse. Scito quoque horarum tabellas, fractionibus eorum deferre: modo, titulum in calce tabellae positum observa. Si forte medio motu habito, per tabellas Alfonso aequare volueris: memento, signa communia, quae per has tabellas collegisti, in physica redigere. Radices quidem, si duo signa communia pro vno physico sumas.

Modus ostendendi in dices a ab terra in mensi dicitur.

¶ De augibus planetarum.

Propositio 3.

Quid sit arcus & quotuplex.

Vix, ut patet agamus, in duabus sumitur significationibus: in prima, aux punctus est circumferentiae concentricae, in centro mundi remotissimus. In aequatore vero, aux in prima significatione, linea est in circulo augium descripta: cui character illius planetae, cuius augem repraesentat, est conscribitur. In secunda autem significatione, arcus est à principio arcus, ad augem in prima significatione. Cum igitur augem Soles seu alterius planetae desideras: indicem seu lineam veri motus, aux in prima significatione applicas: & arcus ab ariete ad lineam veri motus (servato signorum ordine) interceptus, aux erit in secunda significatione.

¶ Solis argumentum, & alicuius centra media invenire. Propositio 4.

Argumentum Solis, & centra media Mercurij, Venere, Martis, Iovis, & Saturni, hoc modo investigabis. Medij motum cuiusque eorum per secundam inveniam, à principio ariete in limbo computabis: & computationis termino, indicem applicato dico, arcum libit ab auge Solis (si eius medium motu numerasti) ad indicem, servata signorum limbi serie, argumentum esse Solis. In alijs vero planetis, arcus eiusdem limbi, ab auge illius planetae, cuius medium motum numerasti, ad indicem usque, dicitur centrum medium. Aliter per subtractionem praedicta invenies: à medio Solis motu, eius augem in secunda significatione demas aut ab eo & toto circulo: & residuum, erit argumentum Solis. Ad centrum Lunae habendum, medium motum Solis, à medio motu Lunae subtrahat: & residuum duplatum erit centrum Lunae. In alijs vero planetis, cuiusvis eorum augem, à suo medio motu subtrahat: & quod superest, erit centrum medium: quod si augem à medio motu, aut motum Solis à motu Lunae subtrahat: & nequeas: sic ut paulo ante in Sole diximus.

Centra vera inuestigare.

Propositio 5.

Centra vera Veneris, Mercurij, Martis, Iouis, Saturni, duobus modis inuestigari quefit: iuxta duos modos quibus zodiacos inchoari posse diximus. Si igitur zodiaci ab oppositis augium inchoantur: ad centra vera disquirenda, primo, modis per procedentem quadrato: & in zodiaco illius planetæ, cuius verum centrum queris, medium centrum computabis: & computationis termino, deferentis ostensorum aptato. Erit quidem centrum verum, arcus limbi, ab auge illius planetæ, ad lineam veri motus epicycli inuenerptus. Si vero, iuxta libæ principium zodiaci inchoantur: medium motum planetæ (cuius centrum verum desideras) per secundam inuentum, in eius zodiaco supputabis: & supputationis termino, deferentis ostensorum adiungito. Erit quoque (vt in superiori modo) centrum verum, arcus in limbo, ab auge ad lineam veri motus epicycli (iuxta signorum successione) inclusus.

¶ De Lunæ, Mercurij, Veneris, Martis, Iouis, Saturni argumentis.

Propositio 6.

Argumenta media Lunæ, Mercurij, & Veneris, eo inuestigantur modo, quo, & mediij motus. Quapropter, cū tempore completo ad instans, ad quod argumenta desideras, iuxta doctrinam secundam, mediorum argumentorum tabulas ingredi. Trium vero superiorū argumenta querantur, iuber ab eodem cuiusque eorum motum medium, & medio Solis motu: & residuum pro medio argumento seruando.

¶ Verum locum Solis inuenire.

Propositio 7.

Ad verum motum Solis habendum, eius argumentum per quartam prius disquire. Mox, signa & gradus argumenti in Solis zodiaco computans, sui deferentis ostensorum in computationis termino constituit. Quo factis, linea veri motus, Solis centro applicata, verum eius locum ostendet in limbo. Arcus vero limbi, ab ariete ad lineam ipsam interceptus, signorum serie seruata, verus eius motus dicitur. Si autem zodiaci iuxta libram inchoantur: mediū motum Solis per secundam inuentū, in eius zodiaco supputabis: & vbi supputati deferentis ostensor colloctur. Deinde linea veri motus, Solis centro applicata, eius verū locū in limbo indicabit. Arcus autē limbi, ab ariete ad veri motus lineā, verus est Solis motus.

Verum motū Solis inuenire iuxta secundam de supputatione zodiaci.

¶ De vero loco Lunæ.

Propositio 8.

I verum Lunæ locum expectis in primis, eius medium motum per secundam & centrum per quartam & argumentum medium per sextam, inquire. Deinde, lineam veri motus epicycli, iuxta gradus & signa mediij motus, in limbo constituit. Tertio, hærente opposito auge epicycli signo & gradui centri in æquationis centri circulo, ostensorum epicycli iuxta signa & gradus argumenti circumactam in eodem

ostensorum epicycli iuxta signa & gradus argumenti circumactam in eodem

Exemplum

epicyclo adaptabit. Quarto, linea veri motus centro Lunae contenta, locum Lunae indicabit in limbo quod erat propositum. Ut tamen dicta facilius esseprehendas, praeritamus medium motum Lunae tria signa, centrum etiam tria, argumentum vero quatuor continere. In primis igitur, circumdatur distantia ut linea veri motus epicycli, sub centri principio recta ponatur. Deinde, in circulo aequationis centri, oppositam auge epicycli puncto aequationis testis signo centri accommodata, adhaerent. Tertio, offensorem epicycli, iuxta quatuor signa argumenti, aptabit in epicyclo. Quarto lineam veri motus, centro Lunae contentam. Et principium vicisim septimi gradus geminorum (quem linea ipsa indicat in limbo) verus erit locus Lunae. Superest omnibus ita compositis, ea, quae molesta supputatione, per Alfonso tabulas quaeruntur, facile commonstrare: vixote argumentum verum. Quod à linea veri motus epicycli ad offensorem eiusdem epicycli protenditur. Aequationem quoque argumenti conspicias, linea veri motus Lunae, & veri motus epicycli comprehensam. aequatio vero centri, arcus est, linea auge medior, & linea veri motus epicycli comprehensus.

Inuentio ut
in argumentis

Mercurij, Veneris, Martis, Iouis, Saturni, verum locum, ac
verum argumentum inuestigare. Propositiō 9.

Mercurij, Veneris, Martis trium superiorum vera loca ita inquirat, cuiusque eorum unum centum medium per quartam, & argumentum medium per sextam discipere: motus, signa & gradus centri medi in zodiacis planetarum, cuius verum motum quartis supputata: & supputationis termino, offensorem sui deferentis adiungens, iuxta signa & gradus centri veri per quintam inueni, oppositum auge epicycli in circulo aequationis constitue: si Mercurij, Martisve locum inquiras: aut auge eiusdem epicycli: si Veneris, Iouis, aut Saturni. Quare quoniam in primo libro sanis dictum putamus: per paritate circularum, in quibus minuta proportione: & aequationes centum adiacentur, alios paulo maiores designatos fuisse sequi numeros signorum centri recipere, & ea tantum puncta, quae in intercentibus circulis adnotentur, ad inuestigandum inferuntur quibus aux aut oppositam auge epicycli adhaerebit: ne tamen, siue epicycli auge, siue oppositum collocando aberrares: id idem in hoc loco repetentes, te memini nolle voluimus. Ceterum, epicycli offensorem secundum signa & gradus argumenti, in eodem epicyclo constitue. Motusque linea veri motus, centro planetarum applicata, locum eius ostendet in limbo quod erat propositum. Si autem zodiaci, iuxta vltimum deferendi modum, circa libram inchoantur: medium motum per secundam inuentum, in zodiacis planetarum, cuius verum motum quartis supputabis: ac in supputationis termino, deferentis offensorem constitue. Deinde, secundum signa & gradus centri veri per quintam inuenti, oppositum auge epicycli, in aequationis circulo collocat: si Mercurij, Martisve locum quaeris: aut eiusdem epicycli auge: si Veneris, Iouis, aut Saturni. Tertio, epicycli offensorem secundum signa & gradus argumenti, & lineam veri motus (ut in priori dictum est modo) accommodabis: & gradus,

qui tunc in limbo monstratur, verus est planetæ locus. Non aliter quam in Luna diximus talis, quæ non sine molestia per Alconii tabulas quaeritur, inuenire poteris. Compositis itaq; omnibus, iuxta præsentem propositionem, arcus epicycli ab auge verae (quæ per lineam veri motus eiusdem epicycli dignoscitur) ad ostensionem epicycli deprehensus, argumentum verum dicitur. Arcus vero, linea veri motus planetæ, & veri motus epicycli comprehensus, æquatio dicitur argumenti. Æquatio autem centri in epicyclo, auge media epicycli & vera interceptum. Altera vero æquatio centri in zodiaco, arcus est limbi, inter centrum medium & verum inserti, ac sequæ quæ quidem æquatio, per eam distinctionem zodiacorum, quæ in partes fit inæquales, centro medio additur aut ab eodem demitur. Inde fit, ut cum medium centrum in aliquo zodiacorum suppetatur, verum emergat.

¶ De Lunæ tarditate & velocitate.

Propositio 10.

Argumentum verum Lunæ per octavam inuentum, minus fuerit tribus signis, aut plus novem, tunc, cursu tarda dicitur. Si vero plus tribus, aut minus novem fuerit, cursu velox. Si autem argumentum verum, tantam tria signa, aut tantum novem contineat, erit cursu æquatus.

¶ De capitis, aut caudæ draconis vero motu. Propositio 11.

De verum motum capitis draconis habendum, eius medium motum per secundam inquire quem, à duodecim signis subtrahat. Et residuum erit verus motus.

¶ De argumento latitudinis Lunæ medio aut vero. Propositio 12.

Vno verum motum capitis draconis per præcedentem inuentum, à medio motu Lunæ, aut ab eo & toto circulo subtraxeris: argumentum medium latitudinis Lunæ prædabit. Similiter, si à vero motu Lunæ, aut ab eo & toto circulo, eundem verum motum capitis ademeris, verum latitudinis argumentum relinquet.

¶ De ortu, & occasu planetarum.

Propositio 13.

Venus, & Mercurius, quatuor modis sese habent ad Solem. Primo, quum vespertino ortu oriuntur & propter elongationem à Sole, vespere post Solis occusum apparere incipiunt. Secundo, quum vespertino occasu occidunt: id est, propter eorum accessum ad Solem. Tertio, quum ortu matutino exoriuntur: & Solis radios egressi, mane

fieri conspicui. Quarto, matutino occasu occidunt: & Solis radios ingressi, videri desinant. Tres vero superioribus, vespere tantum occidunt: aut mane exoriuntur: non tamen occidunt mane, neq; exoriuntur vespere. Si verum argumentum Veneris, ab vno gradu ad quatuor signa & septemdecim gradus fuerit, ortu vespertino oriuntur: quatuor vero signis & septemdecim gradibus ad sex signa, in occasum tendit vespertinum: à sex signis, ad septem & tresdecim gradus, in ortu erit matutino: à septem & tresdecim gradibus

Argumenti
verum.

Æquatio est
argumenti.

Æquatio centri
in epicyclo.

Æquatio est
in zodiaco.

do ostendit
vero motum.

aut ab eo
demitur.

ad duodecim signa, in occasum matutini. Mercurius vero, cū eius argumentum verū, ab vno gradu ad tria signa & viginti duos gradus fuerit, ad ortum vergit vespertini: à tribus signis & viginti duobus gradibus ad sex signa, in occasum vespertini: à sex autē signis ad octo & octo gradus, in ortum matutini: ab octo signis & octo gradibus ad duodecim signa in occasum matutinum. Cū autem argumentum alicuius trium superiorū, ab vno gradu ad sex signa fuerit, cuius est argumentū, in ortum declinat matutini: in occasum vero vespertinum, cum à sex signis ad duodecim, argumentum protenditur.

¶ De apparitione & occultatione planetarum sub radijs solari-
bus. Propositio 14.

Omens apparitionem aut occultationem planetarum inue-
stigare, eorū & Solis veros motus querat in primis: modo-
que, inter verum motum Solis & illius (cuius occultatio-
nem querat) maiorem à maiori subrahendo, differentiam
sumat. Quae, illius denominationem suscipiet: cuius verus
motus est maior. Vt si Venere occultationem aut appa-
ritionem querat: ac eius verus motus, maior sit vero Solis motu: differen-
tia Venere denominabitur. Deinde, si eius argumentum verum, ab vno gra-
du ad quatuor signa & septendecim gradus fuerit, ortus exortens vesperti-
no apparebit, aut occultabitur. Cum signo igitur, in quo fuerit, ortus vesperti-
ni tabulam eidem Venere accommodatam intrabis: q̄ si gradus ibidem
inuenti, differentie gradibus plures fuerint: radijs solaribus occultabitur:
sin pauciores, Solis radij eorum egressa, vesperti conspicietur. At, si argumen-
tum verum, à quatuor signis & septendecim gradibus ad sex signa fuerit:
in occasu vespertino latet, aut appareat. Cum signo igitur in quo fuerit, tabu-
lam vespertini occasus ingrediens: ac gradus ibidem inuentos ad differentie
gradus (vt paulo ante) comparabis: qui si pauciores differentie gradibus fu-
erint, videri poterit: sin plures, occultabitur. Consimili modo ortus matuti-
ni tabulam, si argumentum verum à sex signis ad septem signa & tredecim
gradus fuerit, aut occasus matutini tabulam, si idem argumentum à septem
signis & tredecim gradibus ad duodecim signa fuerit intrabis. Et, vt de Ve-
nere diximus, ita de Mercurio dictum intellige: modo per praecedentem,
eius ortum aut occasum fuerit scilicetatus. Trium autē superiorū occultatio-
nes inuestigabis: cognita primo, inter eorum & Solis veros motus differentia:
deinde, si quā ipsam eorum in vespertini occasus ingrediens: cum signo, in quo
fuerit, tabulam eius vespertini occasus ingrediens: & si gradus ibidem inuen-
ti, differentie gradibus pauciores fuerint: vesperti apparebit: sin plures, occult-
abitur. Si autem matutinis orietur: ortus matutini tabulam ingrediens, per
gradus ibidem inuentos latet an appareat, facile cognoscet.

¶ De tarditate & velocitate planetarum. Propositio 15.

Elos planeta dicitur, cum linea veri motus velocus q̄ medijs, aut
iuxta successorem signorum defertur. Tardus vero, cuius di-
minutus, cum linea veri motus tardius q̄ medijs, aut eōtra signorū
numerum retrogradatur.

¶ Quando ascendens aut descendens, tam in eccentrico quam
epicyclo, planeta dicatur. Propositio 16.

SI centrum equatum, ab uno gradu ad sex signa sese fude
it: gradatim in eccentrico descendit planeta. A sex vero
signis ad duodecim, sese pedentim atollens, ascendens
dicatur. In epicyclo vero, cum ab uno gradu ad sex signa
fuerit argumentum, descendens: cum à sex ad duodecim,
ascendens nuncupabitur. Planeta igitur, qui circa eccentri
d si epicycli angibus propinquior fuerit, super alterum, qui ab ipsa remo
tior fuerit, deuiabitur: quod per ea (quae diximus) perquam facile est cognitu.

¶ De progressionem aut regressionem planetarum. Propositio 17.

DEBUS modis directionem aut regressionem inueniri pos
se trademus. Prior, stationum tabulis inueniendus, est cum cẽ
tro vero intrare iubet: ac stationem primã è regione inuen
tam adnotare: quam, stationem vltimo equatam vocabis:
si vltra gradus centri, non fuerint aliqua minuta: nam si fu
erint, primo equatam eam appellabis. Deinde, differen
tiam accipe, inter stationem cum signis & gradibus veri centri sumptam, &
stationem correspondẽtẽ numero centri eam verum per sex gradus superans:
si quam differentiam, in sex partes diuides: id est, quoniam hinc communis,
senis gradibus sese superant: & ab vna eorum, partem proportionalem acci
pes: secundam proportionem minorum (quae vltra gradus centri veri fue
rint) ad sexaginta: atque hoc, aut per tabulam proportionum, aut per regu
lam proportionum. Per regulam quidem sic accipies pro primo numero,
sexaginta: pro secundo, minuta, quae sunt vltra gradus centri veri: pro tertio,
vnam sex partium differentie diuisis. Hanc igitur partem proportionalem,
stationi primo equatae addens: modo, statio cum maiori numero sumpta fue
rit maior: aut deinde, si minor: & quod presens erit statio vltimo equata.
Quod si gradus centri veri, in linea numeri communis non inuenieris: dupli
ci quoque introitu, tabulas intrabis: scilicet, cum numero ibidem inueniente: qui cẽ
tro vero sit minor: & cõ numero maiori ibidem quoque inueniente, qui eodẽ
centro vero sit maior. Deinde, inter stationes his introitus inuenias, differen
tiam accipe, subtrahendo minorem à maiori. Hanc deinde differentiam,
in sex partes diuides: è quibus, tot stationi cum minori numero inuenite
addes: quot fuerint gradus, quibus cẽtrum verum, minorem numerum ibi
dem inuenium exordie: modo, statio cum maiori numero inuenta fuerit ma
ior: aut totidem deinde, ab eadem minoris numeri statione: si statio maioris
numeri fuerit minor: & quod inde cueniet, stationem primo equatam nunc
upabis. Si vltra gradus centri veri fuerint aliqua minuta ab vna sex par
tium, partem proportionalem accipe, in ea proportione, in qua illa minuta
se habent ad sexaginta. Quam partem proportionalem, equationi primo

Prior mo d'p
inueniendi
stationi pri
mam.

aequator addenda ab eadē dema: vt paulo ante diximus: & proueniet prima
 statio vltimo aequat. Quam subtrahat à duodecim signis, & residuum pro
 statione secunda seruet. Secundus modus stationem primam inueniendi,
 ostendit motum in epicyclo obseruat. Hinc quidem modum seruatus de-
 ferentis ostensor in planete zodiaco, iuxta signa & gradus centri medij,
 in primis consistet: tuncq; epicyclus, in circulo aequationis centri secundum
 signa & gradus centri veri collocatur. Tertio, ostensor epicycli cum linea ve-
 ri motus centro planete coniuncta, tandem ab auge media circumagatur, si-
 gnorum ordine seruato: quoad linea veri motus centro planete semper con-
 iuncta, contra signorum ordinem regredi incipiat. Erunt enim arcus epicycli
 inter punctum, à quo regredi incipit, & auge veram interceptus statio pri-
 ma. Statio vero secunda, arcus ab auge vera, iuxta signorum successiōnem,
 ad punctum, à quo progredi incipit. Ceterum, hoc aut illo modo stationi-
 bus inuentis, si argumentum aequatum, in signis gradibus & minutis sta-
 tioni prima fuerit aequale planeta tunc, statione prima erit stationarius. Si
 vero maior statione prima, minutisq; secunda fuerit: planeta erit regrediens.
 Cum autem argumentum verū, stationi secundae fuerit aequale: stabit tunc,
 statione secunda. Et argumento secundam superante stationem, aut à prima
 superato, progrediens siue directus planeta dicitur. Cum autem planeta fa-
 erit directus: & directionis tempus aut momentum, in quo dirigi incipit,
 scire volueris: perpendito prius, sit ne argumentum verum statione secunda
 maior, aut prima statione minus, aut penius nihil. Argumento stationem
 secundam superante, ipsam ab eo subtrahes: residuumq; per motum argu-
 menti planete in vno die, iuxta præceptionem in calor huius propositionis
 positam inuentam, diuides. Et numerus quotiens, dies ab initio directio-
 nis peractos signabit. Si autem aliquid diuidendum superauerit: aut nulla
 sicca diuisione, diuisor numerum diuidendum excoerit: quod superfluit,
 per sexaginta multiplicat quodque collectum fuerit: per eundem modum vt
 prius diuides: vt in numero quotiente, minuta diei colligantur. Non aliter fa-
 cies, si quisquam adhuc diuidendum superfugerit: hoc addito, quod numerus
 quotiens secunda, aut tertia diei, continebit. Tempus demum per has diui-
 siones collectum, à tempore, ad quod locum planete inuestigasti, subtrahes.
 Et residuum, tempus erit, in quo planeta progredi incipit. At si argumen-
 tum verum, statione prima minus fuerit: stationem secundam, à duodecim
 signis dema: & residuum argumento coniunctum vt prius diuidito: seu, ar-
 gumentum verum stationi primae cōiunge: & aggregatum diuide: tempus
 ea diuisione collectum, vt paulo ante, subtrahito: quod reliqueris, prin-
 cipium erit directionis. Si vero argumentum nihil fuerit: secundam statio-
 nem, à duodecim signis auferito: & residuum, vt prius diuide: seu, stationem
 primam (quae aequalis est illi residuo) diuide: & tempus inde proueniens, vt
 ante subtrahito: & quod reliqueris, tempus erit directionis. Volens autem
 cognoscere, quando planeta regredi in epicyclo argumentum stationem secundam
 superante. Illud, à duodecim signis demiteat: residuum stationi con-
 iunctum, per motum argumenti in vno die diuide: & tempus inde collectū,

Secundus
 modus sta-
 tionis pri-
 mam inue-
 niendi.

Quomodo
 planeta sta-
 tionatus.

Si planeta
 fuerit direc-
 tus: siue p-
 grediens,
 quidopro-
 gressi scilicet
 inuenire.

Planeta pro-
 grediens,
 quando re-
 gredi inci-
 piaz.

tempore (ad quod locum planetæ inuestigasti) coniungens, initium regressi-
onis habebis. Sed si argumentum primæ stationis minus fuerit: illud ab ea
subtrahito: & residuum, sicut stationem quoque primam (si argumentum ni-
hil fuerit) ut prius diuides: & tempus inde collectum, ut paulo ante, tempo-
ri addens, principium regressiōnis cognosces. Planeta vero regrediente, si ini-
tium regressiōnis desideras: stationem primam ab eius argumento subtrahito:
& residuum modo supra dicto diuide: & numerus quotiens tempus à re-
gressiōnis initio peractum signabit. Illud igitur, cum a tempore (in quo lo-
cum planetæ inuestigasti) subtraxeris, initium regressiōnis relinques. Cas-
teram, si experis quando planeta progredi incipiet: argumentum verum, à
secunda statione subtrahens, residuum ut prius diuidito: ac tempus colle-
ctum, tempori (cum quo locum planetæ quaesiuisti) additum, progressiōnis
principium complebit. Motus argumenti in vno die trium superiorum sic
inuestigatur: in primis medium motum & Solis & cuiusque eorum in vno
die per secundam inquire: deinde medium motum alicuius eorum a Solis
motu subtrahito: & residuum erit argumentum illius, cuius medium motum
subtraxisti: motus vero argumenti Veneris, & Mercurij in vno die, per eos-
dem tabulas iuxta secundam propositionem, inuenitur.

Planeta re-
grediente,
quando et
progre-
di incipi-
et, incere.
Motus au-
tem mo-
ti argumē-
ti in vno die.

¶ De motu planetæ, in vno die peracto.

Propositio II.

Finem motum planetæ, quem vno die peragit hoc modo
perquam facile inuenitur. Primo locus planetæ verus, ad
aliquid tempus propositum inquiretur: deinde, tempo-
ri proposito die vno addito, iterum verus eiusdem plane-
tæ locus inquiretur: mox minorem motum a maiori de-
me: & residuum, erit verus motus vnius diei ab illo pla-
neta peractus. Quod si motus cum maiori tempore inuentus, maior fuerit: quæ
cum minori planeta dicitur directus. Si vero minor fuerit: quæ cum ma-
iori tempore inuentus: retrogradus appellabitur. Est tamen vnius diei mo-
tus, in aliquibus planetis constip exiguus: ut vis eum per instrumentum per-
cipere: idcirco consentaneum duximus, tabellas quasdam operi nostro infe-
rere: quibus, quantumlibet motus facile cognosci possit. Centrum igitur
verum per quintam inuentum, in linea nomen communis quæritur: & quod
è regione ad dexteram, in linea (quæ motus centri titulatur) inuenitur: dico-
sum scribitur. Est quidem hic motus quem, centrum epicycli ad deficientis
motum peragit: qui, ea ratione motus puncti denominatur. Centro vero ibi-
dem non inserto, duplici introitu (ut in præcedenti propositione docuimus)
vtere. Deinde, eandem nomen lineam cum argumento vero intabis: & quod
in linea portionis motus inscripta inuenitur: abbi notato. Est motus ille por-
tionis ibidem inuentus: quem, linea veri motus planetæ ad eius motum in
epicyclo, describit. Cæterum, si portionis motum sub titulo directus, sum-
pseris: motum puncti & portionis simul coniunge: & erit motus vnius diei
& planetæ progrediens. Si vero portionis motum, sub titulo retrogradus vo-

Quid mo-
tus centri.

Quid mo-
tus portio-
nis.

operis: & minor fuerit, q̄ motus centri: subtrahere illum ab illo: & residuum erit motus vnius diei planetae quoq; ad huc progrediente. Præterea, portio nis motu sub titulo retrogradus sumpto, ac centri motum superante, planeta retrogradus erit: & minorem a maiori demens, motum vnius diei relinques. Q; si portio nis motum sub titulo retrogradus sumendo, ambo motus æquales reperiantur, stationarius dicitur planeta. Habito iam vnius diei motu, si ad aliquot dies futuros, veram planetæ locum experientis, videlicet ad decem, viginti, &c. motum vnius diei, per dierum numerum multiplicas: & quod inde contraxeris, loco planetæ iam inuento coniungi: habebisq; planetae locum ad dies futuros modo, planeta fuerit directus: nam si retrogradus à vero loco planetæ demens. Quod si locum planetæ ad aliquot dies præteritos desideras: si directus fuerit planeta: quod contraxeris per dierum multiplicationem, à vero loco planetæ subtrahes: si vero retrogradus: eidem vero loco illud contraham adiungens, verum planetæ locum constitues. Poteris per huc modum facile ephemeridas cõstitueri: modo, verum planetæ locum primo quaesueris: & si directus fuerit, eius motum in vno die singulis diebus vero loco addideris: aut ab eodem eris: sic tamẽ additio, aut subtractio limitabitur: vt ad decem viginti, &c. dies tantum fiat. Deinde cetero vero & argumento vero iterum inuenies, motum vnius diei disquire: ac ipsam, ad alios dies viginti, &c. dies addes, aut demens, vt prius. In tribus vero superioribus & Venere sine discrimine ad plures dies additio fieri potest: modo, directi & veloces fuerint: q; si retrogradi aut pene stationarij: ad paucos dies, præcipue in Venere & Marte, fiat additio. Idq;, q; sint ambo mota varij: & quoniam variat et̄ Venus q̄ Mars non abs re ad pauciores dies vero loco Venere q̄ Martis motum vnius diei adiunges. Meteoricij tamen ephemeridas si constitueris: cum cæteros omnes, varietate motus anteest: conuenit, ad pauciores dies motum vnius diei addas: quanquam si velox fuerit: ad decem dies addere poteris: si vero stationarius aut retrogradus: ad plures tribus quatuor, &c. numeris addas.

Medius est
inter eos e-
phemeridas.

¶ De latitudine Venere.

Propositio 19.

Quoniam eo instrumento, cuius usum exponimus, planetarum positiones in latitudine contingentes, hæc cognosci queunt: ad eas tamen cognoscendas, tabellas quædam operi nostro inferere decreuimus: vt, si quispiam ephemeridas cõstruere voluerit: nihil ei ad futuram diem, Venere igitur latitudinem si inuestigare desiderat: primo, centrum verum per quintam, & argumentum verum per nonam, quaere. Deinde, cum argumento vero lineam numeri tabellarum Venere, ingrederet: & quod è directo in tabulis, quibus tituli sunt destinatio accedendo, sub his eisdem titulis inueniatur, scorsim scribitur. Argumento tamen istud non inuenito, duplici stans introitu: vt in decima septima docuimus. Tertio, centro vero nonaginta gradus adiunge: & si additione facta, plura

quam duodecim signa continent: duodecim signis ab æthi, cum residuo eandem numeri lineam intrabis: ac minuta proportionalia è regione inuenta extra designans, secundum eorum proportionem ad sexaginta, ex declinatione iam ante desumpta, partem proportionalem accipies: quæ pars proportionalis, latitudo prima ex declinatione epicycli promouens erit. **Q**uod si argumentum verum & centrum, cui facta est nonaginta graduum additio, in eadem tabellæ parte reperitur: hoc est, ambo in medietate superiori, aut ambo in inferiori latitudo illa, meridiana dicitur septentrionalis vero, si argumentum in superiori tabellæ medietate, & centrum in inferiori, aut contrariè, reperiantur. Idè propterea ita cernit, quod nonaginta gradibus centro additis, in sectione sex nodo ante auge deferentis, centrum incipiat. Ac etiam quod aux epicycli, ab opposito auge centri ad eius auge, ad meridiem: ab auge vero centri ad eius oppositum, ad septentrionem declinet. Aduertendum quoque in hoc loco has latitudines, declinationem scilicet & reflexionem, non ab ecliptica, sed à deferentis superficie mensurari. Veneris centro vero, nonaginta gradus addimus: eo, quod deferentis auge, per hoc gradus sequitur nodum: ad quem cum epicycli centrum peruenit, ipsa deferentis auge ad septentrionem deuiat. In quo modo declinationes, quæ in tabellis reperitur, contingunt. Præterea, cum centro vero, quod nonaginta graduum additionem contraxerat, eandem numeri lineam ingredi: & minuta è diametro inuenta extra notans, secundum eorum proportionem ad sexaginta, ex reflexione ante notata partem proportionalem defunexque, latitudo ex reflexione contingens, erit. **Q**uod si centrum verum, cum quo minuta proportio nulla vltimo quæsiuisti, in superiori parte tabellæ reperitur: & argumentum verum minus fuerit sex signis, reflexio septentrionalis dicitur meridionalis vero, si argumentum plus sex signis fuerit. Si autem centrum verum in inferiori medietate tabellæ reperies: & argumentum sit minus sex signis: meridionalis quoque nuncupabitur septentrionalis vero, si argumentum sex signa superet. Insuper ex minutis proportionalibus (quæ est centro vero nondum nonaginta gradibus aucto reperisti) partem proportionalem sume in ea proportione, in qua ipsa minuta inuenta se habent ad sexaginta: & ex parte proportionali ab eis desumpta, sextam partem accipito: quæ, latitudo septentrionalis ex declinatione proueniens appellabitur. Has demum latitudines simul colligenti eiusdem fuerint denominationis. Si vero vna, septentrionalis denominetur, & alia duæ meridionales: si septentrionalis minor fuerit quàm meridionales simul collectæ: illa ab istis dematur: & residuum erit latitudo meridionalis quæquæ enominata, ita etiam intelligi: si vna meridionalis & alia duæ septentrionales fuerint. Reliquum est dicamus: cum iam ex minutis cum centro nondum nonaginta gradibus aucto reperisti, partem proportionalem: & ex parte proportionali decimam partem sumamus ad deferentis deuiationem reperiendam: quod quidem nonnullis prius adnotatis facile prestabimus. Sit hæc igitur prima observatio, ventris deuiationem, quæ centro epicycli in æquantis auge aut opposito collocato contingit, tantum decem minuta complecti, quamquam ex sexaginta illam consistat contin

Cum centro
Veneris non
aginta gra
dus additis;
tur.

ginus. Altera est, ventris deuatiōē, centro epicycli extra auge[m] aut oppositum collocato, in ea se habere proportionē ad vētris deuatiōem centro epicycli in sequētis auge aut opposito constituto, in qua minuta inuenta ad sexaginta s[un]t, quōd ea proportiōe crescant & decrescant quae minuta proportionalia. Ventris deuatiōes eas vocamus, quae fiunt in punctis a sectionibus per nonaginta gradus distantibus: aut si maior, quae fiunt in sequentis auge aut opposito, v[er]b[um]q[ue] epicycli centrum collocetur. Tertia est, q[uod] deuatiō in loco epicycli extra auge[m] aut oppositam collocati, in ea se habet proportiōe, ad eam, quae tunc in ventre contingit, in qua minuta inuenta ad sexaginta. Quare ex secunda obseruatione plane colligimus, ventris deuatiōem ab inuentis minutis semper referri v[er]bi, epicycli centrum collocetur. Ostendit tertia, sumendam esse partem proportionalem ex minutis inuentis, vt deuatiō in loco epicycli contingens nobis constet. Cum igitur minuta inuenta ventris deuatiōem representent, & iuxta primam obseruationem, ventris deuatiō centro epicycli in sequentis auge aut opposito constituto, tantum decem complectatur minuta (quae sextam partem ex sexaginta colligunt) liquido constat: si ex sexaginta minutis tunc inuentis sextam partem sumas, repertam esse deuatiōem. In alijs quoque locis, ex parte proportionali sextam partem esse sumendam similis ratio conuincit. Tradidimus & haec fortasse falsius, quod in Alfonso tabulis locus hic mendosus legeretur.

Quid sit maxima deuatiō.

Locus Alfonso tabulis corrigendus.

De latitudine Mercurij.

Propositio 10.

Latitudinem Mercurij inuestigaturus, primo eius centrum verum per quintam, & argumentum verum per nonam quartae. Mox cum argumento vero tabellas latitudinis Mercurij ingredere: & quod è directo in tabula de dinationis ac reflexionis inuenieris, extra notabis id tantum seminisse vellem quotiens numerum, cum quo intrandum est, in linea numeri non offenderis duplici ventris introitu: vt in decima septima docuimus. Quod si centrum verum, in superior tabellae medietate reperiat: à reflexione notata decimam eiusdem reflexionis partem demere: si vero in inferiori medietate, eandem decimam eisdem reflexioni adiungere ac, quod inde contraxeris, pro prima reflexione seruabis: altera (quam in area tabellae inueneras) penitus abiecta. Haec decimae partis additio, aut demptio, eo fit: q[uod] reflexiones in tabulis descriptae, nec sunt, quae fiunt epicycli centro in sequentis auge collocato: nec, quae in auge opposito: sed pene mediae inter has & illas. Maxima ac vera reflexio, epicycli centro in sequentis auge constituto, duos gradus & septemdecim minuta complectitur: in auge vero opposito, duos gradus & quadraginta sex minuta. Cum igitur maxima in tabulis inuenta, duobus gradibus & triginta minutis constet, eam (quae in sequentis auge accidit) quindecim per tresdecim, decimam eius partem colligentibus superet: ac pene totidem su

peretur ab ea, quæ in augis opposito fit. Consequens est, vt à reflexione in ta-
bulis inuenta, cẽtro in superiori medietate tabule reperiẽto, decimam partem
demamus: quam eidem reflexioni addeamus, si euerum in inferiori medio-
tate reperitur. Deinde, cẽtro vtro nouem signa coniungitor: si inde plus
duodecim signis contraxeris, abieciis duodecim signis, cum residuo lineam
numeri ingrediẽre: & minuta in minorum linea inuenta extra designans,
secundum eorum proportionem ad sexaginta, ex declinatione ante notata,
partem proportionalem sume: quæ, latitudo primo æquata ex declinatione
epicycli proueniens, ac meridiana appellabitur, argumento vero & cẽtro no-
uam signa aucto, in eadem tabellæ parte reperis. Argumento tamen in su-
periori medietate reperiẽto & cẽtro in inferiori, aut contrã, septentrionalis
dicatur. Centro Mercurij vero nouem signa additur: vt centrum (cum quo
minuta ad partem proportionalem ex declinatione sumendam reperitur)
in nodo, deferentis augem sequenti (seruato signorum ordine) inchoetur.
Præterea, cẽtro vtro, quod ante nouem signorum additionem habetur, sex
signa adiungantur: & cum eo, quod inde contrahitur (duodecim tamen si-
gnis abieciis si ea collegeris) eandem numeri lineam ingrediẽre: & minuta in
minorum linea reperiã extra designans, secundum eorum proportionem
ad sexaginta, ex reflexione ante seruata, partem proportionalem sume, pro
reflexione vltimo æquata: quæ, septentrionalis appellabitur: si centrum sex
signis auctum, in superiori parte tabellæ reperitur, & argumentum sex si-
gna non superet: quod si superet, meridionalis dicatur. Si vero centrum in
inferiori parte tabellæ reperitur: & argumentum sex signa non attingat, me-
ridiana dicatur: septentrionalis vero, argumento sex signa excedente. Hæc
duabus de causis eueniant: prima, q̃ sex signorum additione centro facta,
medietas augis oppositi eccentrici, in superiori medietate tabellæ reperitur.
Secunda, quod epicyclus, à nodo (qui augem iuxta signorum ordinem se-
quitur) ad augis oppositum discurrens, sinistram partem ad æquilonem fle-
ctat. Sinistram epicycli partem eam vocamus: quæ statim ab eius auge, si-
gnorum serie seruata sequitur. Deinde, ex minutis cum centro (cui sex signa
addidimus) inuentis, partem proportionalem accipe, quæ, ita se habeat ad
minuta inuenta quemadmodum eadem minuta inuenta, se habent ad sexa-
ginta, ex qua parte proportionali, tres quartas accipito: quæ, latitudinem
meridionalem deferentis deuiatione procurrentem, amplectuntur. Hæc tres
latitudines simul coniunge, si eandem respicit denominationem: si minus,
septentrionalem à meridiana, aut contrã, minorem scilicet à maiori deme-
Tres quartas simili quoq; ratione, ac in Venere sextam, ex parte proportio-
nali accipito: puta, q̃ maximam deuiationem, centro epicycli in auge aut
opposito collocato, sexaginta minuta continere fingamus: cum tamen qua-
dragintaquinque tantum complectatur: quo fit, vt illam sexaginta continere
fingentes, fingamus quoq; deuiationes (centro alibi posito) in ventre con-
tingentes, minuta inuenta continere idip̃, q̃ se habeant ad eam (quæ centro
epicycli in ventre collocato contingit) in ea proportione, in qua minuta in-
uenta ad sexaginta. Minuta igitur inuenta, ventris deuiationem nobis re-

Cur cẽtro
Mercurij ve-
ro nouem si-
gna addantur.

Cur ex par-
te proportio-
nali tres qua-
rtas accipit?

ferant ex quibus partem proportionalem facimus: ut deunitio in epicycli loco alibi positi contingens habeatur à qua demum tres quartas, propter iam assignatam rationem accipimus.

De latitudine trium superiorum.

Propositio 21.

Venam, de trium superiorum latitudine incidit firmos non ab refecit, Purbachij locum hic interpretari (quem in theoricis ponit) cum de eorum latitudine ad hunc modum dixerit. Tres vero superiores, duplicem habent latitudinem: vnam, quae contingit, propter destinationem superficiei deferentis à superficiei eclipticæ in oppositas partes: sicut in Luna & cetera. Paulo post, de secunda inquit. Latitudinem autem aliam ex parte superficiei epicycli, quandoque à superficiei deferentis plana declinantis. Mouetur autem epicyclus in latitudinem respectu augis verae, super axe suo, centrum eius & latitudines medias transiunte. Taliter tamen, vt, cum centrum epicycli fuerit in nodo capitis aut caudæ, aux vera epicycli, & oppositam, directe sit in superficiei deferentis & superficiei epicycli, in superficiei eclipticæ. Postquam autem recedit à nodo, diametrum augis epicycli, declinare incipit à superficiei deferentis: ita q. oppositum augis verae epicycli, remoueri incipit, à superficiei deferentis, versus eam partem, ad quam medietas deferentis, per quam tunc moueri centrum epicycli incipit, ab eclipticæ: & aux vera epicycli, eandem ad partem oppositam. Et sic, continue remouetur aux, & oppositum augis epicycli à superficiei deferentis, donec, centrum epicycli peruenit ad punctum deferentis maxime ab eclipticæ declinans, scilicet, inter duos nodos medium: tunc maxime epicycli superficies cum dicta diametro, à deferente declinat. Ab hoc autem loco, super eclipticæ declinatio epicycli à deferente minoratur: vsquequo, centrum epicycli peruenit ad nodum alium: in quo, iterum tota superficies epicycli, erit in superficiei eclipticæ: & diametrum augis verae, in superficiei deferentis. Unde, axis super quo fit motus iste in latitudinem, semper dum centrum epicycli extra nodos fuerit, superficiei eclipticæ & quidlibet, hanc Purbachius. Ex eo, quod inquit, tres superiores duas latitudines habent, & superficiei epicycli in superficiei eclipticæ esse, centro epicycli in nodo capitis collocato, deducunt nonnulli fieri non posse, vt epicycli superficies sit in eclipticæ superficiei, centro epicycli in eandem nodo constituto: nec simili modo contingere vt axis (super quo mouetur in latitudinem) superficiei eclipticæ semper sequi dixerit, epicyclo extra nodos posito. Recte quidem illi colligerent: si cū Purbachius duas latitudines tribus superioribus dedit: illas tantum esse neceptures, addidisset. Ego tamen, nec fallus fortasse, suspicor certam latitudinem (quæ reflexio nuncupatur) in tribus superioribus esse, credidisse Purbachium. Quod, vt credam, Ptolemaei autoritate adducor: qui reflexionis latitudinem, tametsi exiguam, tribus superioribus tribuit: quam tamen silentio prateriundit (q. parua sit admodum) & ipse patuit, & Purbachius quoque cum fecerat. Inquit enim Ptolemaeus, primo capite tridecimæ dictionis, cum trium su-

Q. modo lo-
lo? Purbachij
ca? intelligi
tur: uti apte
de hunc de-
ne trium la-
porum.

periorum latitudinem & scilicet. Orbium autem revolutionis longitudine propinquior, est semper in parte, ad quam declinant orbis egredientium centros & eorum diametri (quæ sunt orthogonaliter super diametros eorum, quæ videntur per longitudinem longiosam eorum) sunt semper æquidistantes superficiæ orbis signorum & cætera. Quos hic Ptolemæus, orbis revolutionis appellat, epicyclos intelligimus quos vero, orbis egredientium centros, eccentricos seu deferentes. Plane igitur, ex hoc Ptolemæi loco colligitur: quod Purbachius cititer finem deducebat: scilicet, diametrum per medias longitudes & epicycli centrum eductam, quæ in linea angis epicycli orthogonaliter incidit, semper superficie eclipsiæ æquidistat. Præterea, aut secundo capite eiusdem dictionis, postquam motum augium & oppositorum augium in latitudinem descripsit. Diametri vero orbium revolutionis, rectæ orthogonaliter super diametros (quarum præcessit relatio) in stellis quidem tribus, faciunt (quemadmodum dicitur) semper æquidistantiam superficiæ orbis signorum & quamvis reflectantur ab ea, tamen reflexio non habet quantitatem, de qua sit curidum. Vult igitur hoc in loco Ptolemæus, diametrum per centrum & longitudes medias epicycli transcantem, paululum reflecti ut, superficie eclipsiæ semper æquidistat: quod ad Purbachij intelligentiam desiderabatur. Latitudinem igitur trium superiorum quaerimus, primo centrum verum per quintam, & argumentum verum per nonam quaerit. Deinde, a Iovis centro gradus viginti dante eo, quæ venter draconis in Iove, per tot gradus eius augem sequatur. Centro autem Saturni, quinque & viginti gradus adiungit: quoniam eius venter, per tot gradus augem præcedit: Martis autem centro, sicut nihil addimus, nihil etiam ab eo demimus: quoniam eius aux & venter simul reperiantur. Cum eo igitur, quod subtractione aut additione facta superstat, licetiam numeri ingredi: & minuta proportionalia è regione invenia notato, vado duplici introitu, si oportuerit, et in decimaseptima decimas. Rursus, cum argumento vero eandem numeri lineam ingredi: quæ si minuta in superiori parte tabellæ acciperis, septentrionalem latitudinem è directio inveniam functi vero in inferiori parte, meridionalem. Partem namque superiorem vocemus, ab uno gradu ad tria signa, aut à novem signis ad duodecim: inferiorem vero, à tribus signis in novem. Vitimo, ex latitudine inventa, partem proportionalem accipe, in ea proportione, in qua minuta inventa se habent ad sexaginta: quæ quidem pars, latitudo planetæ meridionalis, aut septentrionalis, iuxta priorem denominationem dicitur.

¶ De media conjunctione aut oppositione Solis & Lunæ. Propositio 21.

Vm tempore ad diem usque, in quo, conjunctionem aut oppositionem futuram adimas, tabellam medix conjunctionis, aut oppositionis Solis & Lunæ, iuxta doctrinam secundæ propositionis ingredi, diebus nondum æquatis: & si quod collegeris, tantum duodecim signa completatur, media fiet conjunctio. Si vero tantum sex, media

Ptolemæus autem hæc reflexio non habet.

Cum à Iovis centro viginti gradus dante eo, quæ venter draconis in Iove, per tot gradus eius augem sequatur. Quid est, quæ centro Saturni quinque & viginti gradus addimus.

oppositio. At, si minus sex signis, aut duodecim contraxeris: quod contraxeris illi, à sex signis deme, si oppositionem quaterascant à duodecim, si coniunctionem. Et residuum, in area dierum aut horarum, in eadem tabula conuentionis inquire: & dies, aut horas è regione ad sinistram inuentas, tempori (cum quo, coniunctionem aut oppositionem inuestigasti) adiungito. Quòd si residuum in area non inuenias, minorem numerum illi propinquè certissime: & horas aut dies è regione correspondentes adnotabis. Deinde, numerum inuentum, ab eo (quem quærebas) subtrahes: & quod supererit, in eadem quoque tabella inquire: & horas aut minuta, ut prius adnotabis. Hoc tandiu facies, quoad, omnes gradus & minuta expleueris. Deinde, dies & horas & horarum fractiones (quas contraxisti) tempori, cum quo medium coniunctionem aut oppositionem quærebas, adiungito: & quod prouenerit, erit tempus mediæ coniunctionis aut oppositionis.

¶ De vera coniunctione.

Propositio 13.

Tempus mediæ coniunctionis per præcedentem inuenito, vera loca Solis & Lunæ, ad idem tempus inquire: quæ, si in eodem gradu & minuto reperiantur: vera quoque erit coniunctio: si vero non, minorem verorum motuum, à maiori deme: & residuum, longitudinem appellabis: quæ ab eo denominabitur, cuius motus verus est maior. Rursum ad unam horam, post tempus mediæ coniunctionis, verum Lunæ locum inquire, per octauam à quo, verum motum Lunæ tempore mediæ coniunctionis inuentum subtrahens, motum Lunæ unius horæ relinques. Deinde duodecimam partem longitudinis prius acceptæ, eidem longitudini adde: & aggregatum, per motum Lunæ unius horæ si diuiseris, horas, veram coniunctionem & mediam interhabentes, numerus quotiens signabit: quòd si quisquam diuisum adhuc superauerit, aut longitudinem ipsam, per horæ motum diuidere nequeas: multiplicabis residuum per sexaginta: & contractum, per horæ motum diuide: & numerus quotiens erit minuta horæ. Simili modo facies, si quisquam diuisendam adhuc superauerit: & in numero quotiens secunda horæ reperies. Postremo, horas & earum fractiones tempori mediæ coniunctionis adiungemodo, longitudo fuerit Solis: aut ab eodem dime: si Lunæ. Et ita tempus veræ coniunctionis ad meridianum Parisiensem, diebus non æquatis, inuestigasti. Reliquum est, iuxta vicissimam octauam propositionem, dies æquari: ut tempus veræ coniunctionis, diebus æquatis colligamus.

¶ De coniunctione cuiusvis planetæ cum altero. Propositio 14.

Tempus in primis, in quo, coniunctionem futuram æstimas, adnotabis: & ad illud vera loca disquire. Quòd si in eisdem gradibus & minutis ac secundis reperiantur: fiet quoque tunc eorum vera coniunctio. Si vero non, minorem motum à maiori subducto: & residuum, longitudo appellabitur: quæ,

ab eo planeta denominetur cuius verus motus est maior. Deinde, motum vnius diei cuiuscunque horum, per decimaseptimam inquiri: & considera quoque tunc, an sint ambo planetae directi, an ambo retrogradi, aut alter directus, & alter retrogradus: quod si ambo fuerint directi, aut ambo retrogradi, motum diei tardioris planetae, a motu diei velocioris subtrahere: & residuum dicere superationem: quam, ad maiorem fractionem reduci nos puta, ad secundam vel tertiam. Idem quoque de longitudine iam seruata facienda, vt superatio, & longitudo, ad eandem fractionem sint reductae. Mox, longitudinem per superationem diuide (si possis) & numerus quotiens, erit dies: & si quicquam diuidendum superauerit, id, per sexaginta multiplicare: & collectum, per superationem vt prius diuidit: & numerus quotiens erit minuta diei. Hoc modo, si aliquid diuidendum adhuc superauerit, multiplicabis, ac diuides: & numerus quotiens erit secunda diei. Tempus deinde diuisionem collectam, tempori (ad quod vera loca planetarum quaesiuisti) coniunges: modo, planeta tardior precedat, aut, illud ab eodem tempore subtrahet: si planeta velocior precedat: & quod subtractione, aut additione facta contraxeris, tempus erit verae coniunctionis. Adnotabis tamen, cum in retrogradatione precedere, qui minus in signis gradibus & minutis continet. Praeterea, si vnus eorum fuerit directus, & alter retrogradus: quod, saepe in Venere & Mercurij coniunctionibus fieri potest sicut, & in coniunctionibus trium superiorum cum inferioribus: quamuis, inter se, tres superiores hoc modo minime coniungantur: id est, quod dum sunt coniuncti, aequidistant à Sole: quare, & ab angulis suorum epicyclorum aequae sint distant. Cum igitur, vnum directum, & alterum retrogradum inuenieris: vtriusque motum in vno die disquiri: & motum in vno die directi, motui retrogradi addere: per aggregatum, longitudinem (vt prius diximus) diuide. Quod, si locus retrogradi loco directi minor fuerit: quia coniunctio iam praeteriit: tempus diuisione collectam, a tempore (ad quod vera loca planetarum quaesiuisti) subtrahit: cetero, loco retrogradi loco directi maior fuerit, quia coniunctio adhuc est futura, tempus diuisione collectum, tempori, ad quod vera loca quaesiuisti, coniunges: & quod additione, aut subtractione reliqueris, erit tempus verae coniunctionis. Si vero, exactius tempus coniunctionis verae desideras: ad tempus paulo ante inuentum, vera planetarum loca iterum quaere: & si ea simul inueniantur: tunc, erit vera coniunctio: sin minus, distantiam eorum, subrahendo maiorem motum a maiori, secenon, & motum cuiusque eorum in vno minuto diei, aut in vna hora per motum in decimaseptima, aut vicissimantia traditam adnotabis. Soles quoque superationem, si ambo fuerint directi, aut ambo retrogradi, aut motus eorum in vna hora vel minuto diei simul adiunge, si alter fuerit directus, & alter retrogradus. Mox distantiam, seu longitudinem per superationem, aut per motus coniunctos diuide: & numerus quotiens, erit minuta diei: si per motum in minuto diei quaesiuisti. Et, si quicquam diuidendum superauerit, per sexaginta multiplicare: quod, si collectam diuisionis per istem quo prius, numerus quotiens, erit minuta diei. Idem intellige, si per motum planetarum

Diuisio in gradibus qui eorum precedere dicatur.

in horas diuiseris. Deinde, tempus hac diuisione inuentum, tempori prius inuento coniungesi coniunctio fuerit futura: aut subtrahes ab eodem, si iam fuerit praeterita: & ita tempus verae coniunctionis inuestigabis.

C Introitum cuiusuis planetae, in quoduis signum inuestigare
 16. Propositio 15.

Solis introitus in arietis signum, qui singulis fere annis quaeritur, reliquis, qui eodem modo se habent, erit exemplum. Principio igitur, ad tempus, in quo Solem parum ab ariete distare putas, eius verum locum inquire: quod, si eum in principio arietis inuenieris, tempus acceptum est, quod quaerebas. Sin minus, distantiam eius ad est longitudinem ab ariete, subtrahendo verum motum Solis a duodecim signis, notabis: quem, ad eius minorem fractionem reducto: puta, ad secundam vel tertiam. Insuper, scito motum Solis in uno minuto diei, aut motum Solis in una hora per decimam octauam, aut vicissimam tertiam: quem ad similem fractionem, ad quam reduxisti longitudinem, reducto: atque, per hunc motum distantiam Solis ab ariete diuides: & numerus quotiens erit minuta diei, aut horae: per motum Solis in una hora diuisisti. Quod, si aliquid diuidendum superfluerit, per sexaginta multiplica: & per idem, quo prius diuides: & numerus quotiens erit secunda diei, aut minuta horae. Simili modo diuides, ac multiplicabis: si quicquam fuerit adhuc diuidendum: & numerus quotiens erit tertia diei, aut secunda horae. Deinde, tempus his diuisionibus contractum, tempori prius accepto coniungere modo, Sed nondam peruenierit ad arietem: vel, ab ipso minus si principium arietis transierit. Et ita tempus introitus Solis, in principium arietis inuenies. Quod si id, quod intendis, exactius inuenire desideras: cum tempore paulo ante collecto, verum Solis locum inquire: & si citram in signis, gradibus, minutis, secundis, & tertijs inuenieris id erit tempus introitus Solis in principium arietis: si minus: quotiens, per modum iam dictum diuisiones iterabis: quoad, ad intentum peruenieris: & tempus eo modo collectum, erit tempus non aequatum introitus Solis: & vt de Solis introitu in arietem diximus: ita de eius, ac aliorum planetarum introitu, in alia signa intelligas.

Eclipsim, in coniunctione, aut oppositione Solis & Lunae con-
 16. lectare. Propositio 16.

L tempore verae coniunctionis, argumentum latitudinis Lunae verum per duodecimam inuentum, ab uno gradu ad duodecim gradus, aut ab undecim signis & octodecim gradibus ad duodecim signa fuerit: eclipsis Solis erit possibilis. Sicut etiam Lunae in tempore oppositionis, idem argumentum, à quinque signis & octodecim gradibus ad sex: si

gna, aut à sex signis ad sex signa & duodecim gradus fuerit. Sed, si extra hos terminos argumentum latitudinis Lunæ reperiatur, eclipsis minime fiet. Alijs placet, hoc inuestigandum esse, tempore mediæ conuersionis, aut mediæ oppositionis, cum argumento latitudinis medio: rectius tamen, eclipsim futuram indicabant: si secundum vtrunq; modum, eam futuram, aut non futuram considerent.

¶ De longitudine urbium, ac oppidorum Europæ. Propositio 47.

Vanus Ptolemæus, urbium ac oppidorum longitudines, ad meridianum insularum fortunatarum refert: nos tamen, insigniam oppidum ac urbium Europæ longitudines, ad meridianam Parisiensem propterea referre decreuimus: quod radices motuum, ad eum meridianum constituemus. Cum igitur alicuius urbis distantiam in longitudine, à meridiano Parisiensi scire volueris: eam urbem, in tabula regionum quaeres: & è directo ad dexteram, distantiam longitudinis ad horas & earum fractiones reductam ostendesque, orienti propinquior, quam Parisiensi urbe erit, si illi or, anteponatur aut occidenti, si oc. Reliquum est, continuis post longitudinem ad dexteram procedendo, sub titulo latitudo, polarem deuationem eiusdem urbis conspicias.

¶ De aequatione dierum.

Propositio 48.

Dies naturalis tempus est, in quo totus æquinoctialis reuoluitur, cum ea portione eiusdem æquinoctialis, quæ correspondet arcui eclipticæ, quem in illo tempore, Sol proprio motu perambulat. Hæc quidem portio vno quoque die addita, duabus de causis est inæqualis. Prima, quod Sol in temporibus æqualibus, inæquales arcus zodiaci peragrat. Secunda, quod æquales arcus eclipticæ, inæquales habent ascensionem, tam rectas, quam obliquas. Unde, propter has inæquales portiones additas, necesse est dies naturales esse inæquales. Ex hoc quoque constat, hos dies, qui differentes seu diuersi dicuntur, non esse mensuram motuum eorum sint inæquales. Fuit igitur consentaneum, alios adiuuicem æquales, ad huiusmodi mensuram assumere: quos merito (quod æquales, & mediæ mediæque arietaneticæ, inter maiores & minores sint) mediocres vocamus. Est enim dies mediocris, reuolutio totius æquinoctialis cum tanta parte eiusdem æquinoctialis, quantum Sol medio motu peragrat in zodiaco: ita, ut dies mediocris constet, ex vna resolutione totius æquinoctialis cum quinquagintanovem minutis & octo secundis. Quod, iam se habere, ex hoc solo dignoscitur quod æquinoctialis, toties reuoluitur in vno anno, quoties vnitas reperitur in numero dierum anni, addita vna resolutione: quæ sit, propter proprium motum Solis in vno anno: ita quod, in trecentis sexagintaquinque diebus, sunt

trecenta sexaginta sex revolutiones æquinoctialis. Si igitur numerum reuolutionum, per numerum dierum diuidas, quantitatem diei mediocri inuenies: scilicet, reuolutionem unam æquinoctialis, cum quinquaginta nouem minutis & octo secundis. Dies igitur mediocres adinuicem erunt æquales: cum aduersimoda adinuicem sint æqualia. Cuius igitur, dies in tabulis inscripti sint mediocres, & ij, quos veros vocamus, sint diuersi seu differētes: necesse est, antequam incipiamus motū alicuius planete supputare, reducamus dies diuersos ad mediocres. Quod, hoc modo facile fiet. Primo, horam regionis, ad quam loca planetarum, ascendentes, & domos inuenire pretendis, notabis. Deinde, gradum Solis per aliquod instrumentum puta, per astrolabum aut quadrantem inquire. Tertio, signum, in quo fuerit Sol, in parte superiori tabellæ æquationis dierum, & eius gradum in latere sinistro inquire: & quod in angulo conuenienti reperies, esse æquatio diei. Hanc igitur æquationem, à tempore horæ cognitæ & notatæ demet & residuum, dicetur tempus æquatum: cum quo, loca planetarum inuestigabis. Si vero coniunctionem, aut oppositionem, aut introitum alicuius planete, in aliquod signum inquiras: tunc, quia tempus, in quo illud fiet, inquiris: tempori inuenito, æquationem adde: & horam regionis, in qua coniunctio, aut oppositio, aut introitus fiet, conueniet.

		Longi- tudo.	Latitu- do.
Notitia.	part.	ho. m.	g. m.
Ex Hispania.			
Cordubiensis	oc.	1 14	46 30
Villipæ	oc.	1 14	48 00
Salmantica			
viciensis	oc.	1 3	48 00
Comastriæ	oc.	0 58	48 00
Talauri omnia	oc.	0 54	47 00
Complutum			
viciensis	oc.	0 51	46 5
Vaheniæ	oc.	0 40	49 00
Cellæ	oc.	0 41	49 15
Cyrtæ auguſtæ	oc.	0 50	47 15
Purpuriæ	oc.	0 38	48 00
Partheniæ	oc.	0 39	47 00
Ex Gallia.			
Tolosa	oc.	0 43	44 15
Legodunum	oc.	0 1	47 30
Arelæ	oc.	0 3	46 00
Mallia	oc.	0 1	44 30
Arantæ	oc.	0 6	47 45
Rochomagus	oc.	0 11	50 30
Limonæ Pano-			
ſæuræ.	oc.	0 0	48 10
Ex Francia.			
Comtatens	oc.	0 6	51 50
Segniæ	oc.	0 6	51 00
Traictum	oc.	0 18	51 00
Machinæ	oc.	0 4	51 00
Ex Lombardia.			
Melliæ	oc.	0 13	46 50
Tumæ	oc.	0 14	48 10
Christiana Romanæ.			
Choræ	oc.	0 19	48 15
Constantia	oc.	0 14	46 30
Arpincina	oc.	0 10	48 45
Sora	oc.	0 3	46 00
Magueræ	oc.	0 11	46 30
Vormaniæ	oc.	0 11	49 30
Colonia Agrip-			
pina	oc.	0 11	51 30
Ducentia	oc.	0 1	51 30
Belgicæ.			
Beræ	oc.	0 6	46 52
Lucerna	oc.	0 10	46 50
Bredunum	oc.	0 1	46 25
Sarod-Gali	oc.	0 14	47 7
Ex Italia.			
Dispartens-	oc.	0 24	46 00

		Longi- tudo.	Latitu- do.
Notitia.	part.	ho. m.	g. m.
Ex Sicilia.			
Stauracina	oc.	0 42	45 15
Imperium ad			
caput Rhodæ	oc.	0 17	46 15
Ex Macedonia.			
Angellivindic-			
torum	oc.	0 36	46 30
Carthopoliæ	oc.	0 37	46 00
Ex Bœotia.			
Arctia	oc.	0 46	47 00
Pochium	oc.	0 34	46 00
Salmus Com-			
cum	oc.	0 44	47 15
Ex Cæsaræa.			
Alab-Banaj-			
ellia	oc.	0 38	54 15
Villæ Banaj-			
ellæ	oc.	0 38	54 00
Villæ caput	oc.	1 34	52 30
Dandoli caput	oc.	0 36	46 30
Lupa metæ	oc.	0 34	54 45
Aractia	oc.	0 38	51 50
Rothodanum	oc.	1 8	48 00
Yma	oc.	0 27	47 00
Rand-Tona	oc.	0 33	49 00
Nanzberga	oc.	0 27	49 00
Victra Pano-			
nitæ.	oc.	0 43	48 00
Angellæ Rauri-			
conum caput	oc.	0 18	47 10
Ex Anglia.			
Londonem	oc.	0 41	51 30
Chesum	oc.	0 47	51 45
Castra	oc.	0 39	52 8
Ex Scotia.			
Isord	oc.	0 11	57 0
Barrburgum	oc.	0 17	57 15
Barrburgum	oc.	0 13	57 15
Ex Italia.			
Roma	oc.	0 24	42 40
Andulanum	oc.	0 19	44 15
Ticinum	oc.	0 30	46 00
Vicena	oc.	0 18	46 00
Placina	oc.	0 30	47 40
Arma	oc.	0 26	42 50
Capua	oc.	1 0	41 30
Arretina	oc.	0 42	42 00

Cæsaræa

Tabala equinoxiorum dierum aequinoctiorum.

D	Aequinoctiorum dierum.												Aequinoctiorum dierum.												
	Araus.		Lau.		Centa.		Cassio.		Leo.		Virgo.		Libra.		Scorpi.		Sagitt.		Capricorn.		Aquari.		Piscis.		
	°	'	°	'	°	'	°	'	°	'	°	'	°	'	°	'	°	'	°	'	°	'	°		
1	18	17	14	10	44	25	8	11	44	15	34	53	48	30	14	59	40	15	48	3	0	0	18		
2	18	17	40	10	55	27	76	11	44	15	35	53	48	30	14	59	40	15	15	3	44	0	19		
3	18	48	17	54	10	31	51	44	11	40	16	8	26	4	31	34	28	48	14	44	3	08	0	44	
4	9	8	18	4	10	48	11	48	11	40	16	34	16	14	32	34	28	18	14	12	3	16	0	14	
5	9	48	18	16	10	14	15	16	11	40	16	4	16	44	32	44	21	4	11	40	3	56	1	0	
6	9	48	18	16	10	16	15	4	11	44	16	51	47	4	31	48	47	44	11	3	3	40	1	8	
7	10	11	18	40	10	11	14	51	11	44	17	3	47	44	31	48	47	44	16	36	3	28	1	10	
8	10	28	19	0	10	8	14	16	11	48	17	43	47	40	31	34	46	36	11	3	1	16	1	11	
9	10	48	19	16	10	0	14	16	11	34	17	48	47	56	34	48	44	14	11	44	3	4	1	44	
10	11	8	19	18	19	51	14	8	11	36	18	8	48	16	14	44	44	4	11	14	0	36	1	36	
11	11	28	19	30	19	44	11	50	11	0	18	48	48	31	34	46	36	11	4	0	48	1	8		
12	11	48	19	44	19	10	11	48	11	4	18	48	48	31	36	35	28	10	16	0	40	1	10		
13	11	8	19	50	19	14	11	36	11	8	19	4	49	4	31	36	34	48	10	8	0	34	1	14	
14	11	18	10	4	19	20	11	18	11	11	19	14	49	10	31	34	34	10	9	40	0	44	1	44	
15	11	48	10	11	19	16	11	16	11	10	19	44	49	16	31	28	31	34	9	14	0	16	1	10	
16	11	11	10	16	19	8	13	4	11	18	10	4	49	34	31	34	23	14	8	44	0	14	1	16	
17	11	31	10	10	19	0	11	16	10	36	10	14	30	8	31	16	34	0	8	11	0	3	1	14	
18	11	48	10	18	18	48	11	48	10	44	10	44	30	16	31	8	11	11	7	48	0	8	1	48	
19	14	4	10	16	18	36	14	44	14	31	11	8	30	36	31	0	11	4	7	14	0	4	1	4	
20	14	10	10	40	18	10	14	18	14	4	11	18	30	48	31	34	11	7	00	0	4	4	1	10	
21	14	16	10	44	18	4	14	18	14	10	11	48	31	0	31	40	11	0	4	16	0	0	1	48	
22	14	31	10	44	17	48	10	40	14	16	11	4	31	11	31	48	10	16	0	0	0	0	1	10	
23	14	31	10	44	17	40	10	18	14	19	43	14	44	11	44	31	16	00	0	7	48	0	0	1	10
24	14	41	10	44	17	38	10	4	14	0	11	48	31	34	31	8	19	34	3	14	0	0	1	11	
25	14	48	10	44	17	00	10	0	14	16	11	21	31	40	31	36	39	0	7	0	0	0	1	48	
26	18	4	10	44	17	8	11	16	14	18	11	40	31	48	31	44	18	18	4	26	0	0	0	8	
27	18	10	10	44	16	38	11	31	14	40	14	8	31	36	31	34	17	36	4	18	0	4	1	16	
28	18	36	10	44	16	40	11	48	14	16	14	48	31	8	31	16	17	14	3	36	0	1	7	8	
29	18	41	10	44	16	18	11	41	14	14	8	46	48	31	18	11	0	16	11	3	36	0	11	7	18
30	17	8	10	48	16	10	11	44	17	14	15	8	11	34	19	44	16	10	3	16	0	10	7	48	

Canon 501

Anni MDCI	Intra dies tractationis					
	Sec.	h	mn	s	t	u
1400	11	3	15	17	10	
1440	11	19	1	27	7	
1480	11	18	11	11	11	
1520	11	27	40	14	40	
1560	11	30	19	13	17	
1600	11	43	18	11	13	

Nomen mensis.	Miles commercis					
	Sec.	h	mn	s	t	u
Januarius	0	0	0	3	14	40
Februarius	0	0	0	4	16	15
Martius	0	0	0	0	11	1
Aprilis	0	0	0	8	11	13
Maius	0	0	0	10	10	1
Iunius	0	0	0	13	13	15
Julius	0	0	0	11	11	0
Augustus	0	0	0	17	17	47
September	0	0	0	19	19	8
October	0	0	0	11	11	47
Novembris	0	0	0	10	10	18
Decembris	0	0	0	16	16	11

Mensis huius.						
Januarius	0	0	0	1	14	44
Februarius	0	0	0	4	16	61
Martius	0	0	0	6	16	13
Aprilis	0	0	0	8	16	43
Maius	0	0	0	11	16	11
Iunius	0	0	0	13	16	41
Julius	0	0	0	13	15	17
Augustus	0	0	0	17	16	8
September	0	0	0	19	16	19
October	0	0	0	11	15	10
Novembris	0	0	0	14	13	11
Decembris	0	0	0	16	10	11

In dies.						
die	1	2	3	4	5	6
1	0	0	4	10	11	17
2	0	0	3	11	11	14
3	0	0	1	1	5	11
4	0	0	17	11	15	10
5	0	0	11	13	16	8
6	0	0	10	13	14	16
7	0	0	10	14	19	9
8	0	0	14	17	10	10
9	0	0	16	11	14	11
10	0	0	16	11	11	1
11	0	0	17	17	11	9
12	0	0	17	15	14	10
13	0	0	18	16	11	11
14	0	0	18	18	14	11
15	0	0	19	19	18	11
16	0	0	19	11	15	19
17	0	0	20	11	18	11
18	0	0	21	18	13	11
19	0	0	21	15	16	10
20	0	0	21	16	11	11
21	0	0	22	16	17	1
22	0	0	22	17	1	11
23	0	0	23	18	11	11
24	0	0	23	18	11	11
25	0	0	24	18	11	11
26	0	0	24	19	16	1
27	0	0	25	19	11	11
28	0	0	25	19	16	1
29	0	0	26	20	16	11
30	0	0	26	20	16	11
31	0	0	27	21	16	11

Anni MDCI	In hora octidies tractationis.					
	1	2	3	4	5	6
1	0	10	11	15	15	00
2	0	12	13	16	16	00
3	0	12	13	16	16	00
4	0	13	13	16	16	00
5	0	14	14	16	16	00
6	0	14	16	16	16	00
7	0	16	16	16	16	00
8	0	16	17	16	16	00
9	0	17	16	16	16	00
10	0	17	17	16	16	00
11	0	17	18	16	16	00
12	0	18	18	16	16	00
13	0	18	19	16	16	00
14	0	18	19	16	16	00
15	0	19	19	16	16	00
16	0	19	20	16	16	00
17	0	19	20	16	16	00
18	0	20	20	16	16	00
19	0	20	21	16	16	00
20	0	20	21	16	16	00
21	0	21	21	16	16	00
22	0	21	22	16	16	00
23	0	21	22	16	16	00
24	0	21	23	16	16	00
25	0	22	22	16	16	00
26	0	22	23	16	16	00
27	0	22	23	16	16	00
28	0	23	23	16	16	00
29	0	23	24	16	16	00
30	0	23	24	16	16	00
31	0	24	24	16	16	00

Canonas

Tabeli meidj maanastafid kottafid eest: (a) teie maanastafid, (b) hoid ja fraktsioonid eest.

Canonist

	Maanastafid (Maanastafid)						
	Ma	Si	Si	Si	Si	Si	Si
1000	11	29	32	31	31	31	31
1500	2	27	32	30	31	31	31
2000	3	28	34	31	31	31	31
2500	2	29	36	31	31	31	31
3000	2	29	37	31	31	31	31
3500	2	31	38	31	31	31	31
4000	2	31	39	31	31	31	31
4500	2	31	40	31	31	31	31
5000	2	31	41	31	31	31	31
5500	2	31	42	31	31	31	31
6000	2	31	43	31	31	31	31
6500	2	31	44	31	31	31	31
7000	2	31	45	31	31	31	31
7500	2	31	46	31	31	31	31
8000	2	31	47	31	31	31	31
8500	2	31	48	31	31	31	31
9000	2	31	49	31	31	31	31
9500	2	31	50	31	31	31	31
10000	2	31	51	31	31	31	31

Namen	Maanastafid						
	Ma	Si	Si	Si	Si	Si	Si
Januar	0	0	15	41	49	19	19
Februar	0	0	19	14	44	21	21
März	0	0	47	37	11	10	10
April	0	0	00	40	38	08	08
Mai	0	0	16	34	27	19	19
Juni	0	0	2	37	44	21	21
Juli	0	0	47	27	41	8	8
August	0	0	8	3	10	29	29
September	0	0	18	22	14	17	17
Oktober	0	0	4	34	1	24	24
November	0	0	14	28	8	40	40
December	0	0	3	1	00	28	28

	In hoid ja fraktsioonid						
	Ma	Si	Si	Si	Si	Si	Si
1	0	0	1	10	3	2	2
2	0	0	2	10	4	1	1
3	0	0	3	4	4	7	7
4	0	0	4	4	4	10	10
5	0	0	5	4	4	14	14
6	0	0	6	4	4	18	18
7	0	0	7	4	4	22	22
8	0	0	8	4	4	26	26
9	0	0	9	4	4	30	30
10	0	0	10	4	4	34	34
11	0	0	11	4	4	38	38
12	0	0	12	4	4	42	42
13	0	0	13	4	4	46	46
14	0	0	14	4	4	50	50
15	0	0	15	4	4	54	54
16	0	0	16	4	4	58	58
17	0	0	17	4	4	62	62
18	0	0	18	4	4	66	66
19	0	0	19	4	4	70	70
20	0	0	20	4	4	74	74
21	0	0	21	4	4	78	78
22	0	0	22	4	4	82	82
23	0	0	23	4	4	86	86
24	0	0	24	4	4	90	90
25	0	0	25	4	4	94	94
26	0	0	26	4	4	98	98
27	0	0	27	4	4	102	102
28	0	0	28	4	4	106	106
29	0	0	29	4	4	110	110
30	0	0	30	4	4	114	114
31	0	0	31	4	4	118	118

In diebus

In diebus	Maanastafid						
	Ma	Si	Si	Si	Si	Si	Si
1	0	0	30	24	40	00	00
2	0	0	30	40	38	0	0
3	0	0	31	24	17	0	0
4	0	0	2	10	16	0	0
5	0	0	3	10	1	0	0
6	0	0	3	10	10	0	0
7	0	0	4	11	11	0	0
8	0	0	4	11	11	0	0
9	0	0	5	11	11	0	0
10	0	0	5	11	11	0	0
11	0	0	6	11	11	0	0
12	0	0	6	11	11	0	0
13	0	0	7	11	11	0	0
14	0	0	7	11	11	0	0
15	0	0	8	11	11	0	0
16	0	0	8	11	11	0	0
17	0	0	9	11	11	0	0
18	0	0	9	11	11	0	0
19	0	0	10	11	11	0	0
20	0	0	10	11	11	0	0
21	0	0	11	11	11	0	0
22	0	0	11	11	11	0	0
23	0	0	12	11	11	0	0
24	0	0	12	11	11	0	0
25	0	0	13	11	11	0	0
26	0	0	13	11	11	0	0
27	0	0	14	11	11	0	0
28	0	0	14	11	11	0	0
29	0	0	15	11	11	0	0
30	0	0	15	11	11	0	0
31	0	0	16	11	11	0	0

7 10

Tableau des mois dans les années, les heures, les jours et les semaines.

Caract. 10.11

Année	Raisons astronomiques					
	Sup.	É.	in	É	Y	Y
1700	1	1	17	11	17	17
1710	4	11	7	16	11	6
1720	8	18	13	13	11	11
1730	1	10	18	1	12	11
1740	1	15	16	11	11	11
1750	10	7	10	16	11	11
1760						
1770						
1780						
1790						
1800						
1810						
1820						
1830						
1840						
1850						
1860						
1870						
1880						
1890						
1900						
1910						
1920						
1930						
1940						
1950						
1960						
1970						
1980						
1990						
2000						

Nouveaux mois	Mardi commencent					
	Sup.	É.	in	É	Y	Y
Janvier	1	11	15	1	15	17
Février	1	17	14	16	14	16
Mars	3	15	11	12	14	17
Avril	4	11	10	1	10	14
Mai	6	3	14	8	9	13
Juin	7	14	11	15	16	19
Juillet	9	1	11	14	15	18
Août	10	12	11	10	14	17
Septembre	11	17	9	10	14	17
Octobre	1	17	17	16	16	19
Novembre	2	10	14	16	16	19
Décembre	4	9	13	1	17	17
Mardi finissent						
Janvier	1	10	12	1	14	17
Février	1	10	11	1	14	17
Mars	1	10	1	1	14	17
Avril	5	4	10	17	14	17
Mai	6	11	11	11	16	19
Juin	7	11	6	11	16	19
Juillet	9	16	14	19	16	19
Août	11	1	1	15	14	17
Septembre	10	10	19	11	14	17
Octobre	1	11	11	1	14	17
Novembre	1	1	11	10	14	17
Décembre	4	11	11	17	16	19
Indièmes						
	Sup.	É.	in	É	Y	Y
1	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	1	1	1
3	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	1	1	1
5	1	1	1	1	1	1
6	1	1	1	1	1	1
7	1	1	1	1	1	1
8	1	1	1	1	1	1
9	1	1	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1
11	1	1	1	1	1	1
12	1	1	1	1	1	1
13	1	1	1	1	1	1
14	1	1	1	1	1	1
15	1	1	1	1	1	1
16	1	1	1	1	1	1
17	1	1	1	1	1	1
18	1	1	1	1	1	1
19	1	1	1	1	1	1
20	1	1	1	1	1	1
21	1	1	1	1	1	1
22	1	1	1	1	1	1
23	1	1	1	1	1	1
24	1	1	1	1	1	1
25	1	1	1	1	1	1
26	1	1	1	1	1	1
27	1	1	1	1	1	1
28	1	1	1	1	1	1
29	1	1	1	1	1	1
30	1	1	1	1	1	1
31	1	1	1	1	1	1

Année	Inventaire des jours					
	Sup.	É.	in	É	Y	Y
1700	1	1	1	1	1	1
1710	1	1	1	1	1	1
1720	1	1	1	1	1	1
1730	1	1	1	1	1	1
1740	1	1	1	1	1	1
1750	1	1	1	1	1	1
1760	1	1	1	1	1	1
1770	1	1	1	1	1	1
1780	1	1	1	1	1	1
1790	1	1	1	1	1	1
1800	1	1	1	1	1	1
1810	1	1	1	1	1	1
1820	1	1	1	1	1	1
1830	1	1	1	1	1	1
1840	1	1	1	1	1	1
1850	1	1	1	1	1	1
1860	1	1	1	1	1	1
1870	1	1	1	1	1	1
1880	1	1	1	1	1	1
1890	1	1	1	1	1	1
1900	1	1	1	1	1	1
1910	1	1	1	1	1	1
1920	1	1	1	1	1	1
1930	1	1	1	1	1	1
1940	1	1	1	1	1	1
1950	1	1	1	1	1	1
1960	1	1	1	1	1	1
1970	1	1	1	1	1	1
1980	1	1	1	1	1	1
1990	1	1	1	1	1	1
2000	1	1	1	1	1	1

Canon Solar

Anni.	Radice ad conversionem Persephicam.			
	Seg.	ē	th	γ
1600	1	14	50	44
1610	1	8	48	44
1620	9	18	10	44
1630	10	18	27	4
1640	9	8	52	13
1650	1	27	45	17

Nomina nullium.	Mensis coelestibus			
	Seg.	ē	th	γ
Januaris	1	35	0	52
Februarius	1	30	3	52
Martius	4	5	30	70
Aprilis	3	7	47	75
Maius	5	13	43	63
Junius	6	24	25	65
Julius	8	9	40	39
Augustus	9	24	47	55
September	10	26	44	39
October	0	21	43	33
November	2	21	41	33
December	3	20	53	34

Mensis terrestres.				
Nomina nullium.	Mensis coelestibus			
	Seg.	ē	th	γ
Januaris	1	33	0	51
Februarius	3	2	53	59
Martius	3	18	54	59
Aprilis	6	30	51	48
Maius	6	1	51	41
Junius	7	7	49	40
Julius	1	22	50	15
Augustus	10	7	51	27
September	11	9	48	24
October	0	14	49	17
November	1	20	40	16
December	3	11	47	8

Anni.	In anni completionem.			
	Seg.	ē	th	γ
1	1	18	43	14
2	5	17	30	18
3	8	26	9	44
4	8	7	16	53
5	3	6	40	8
6	6	1	23	22
7	9	4	6	37
8	0	27	53	40
9	3	24	17	1
10	6	18	20	16
11	9	11	1	0
12	0	23	50	38
13	3	12	15	14
14	6	10	17	9
15	9	10	4	34
16	0	23	17	9
17	3	16	3	24
18	6	13	14	18
19	9	6	34	17
20	1	1	67	13
21	4	0	30	47
22	8	29	14	3
23	9	17	17	15
24	1	0	44	10
25	3	19	18	52
26	6	14	21	40
27	9	5	27	17
28	0	1	44	35
29	3	19	18	52
30	6	14	21	40
31	9	5	27	17
32	1	0	44	35
33	3	19	18	52
34	6	14	21	40
35	9	5	27	17
36	0	1	44	35
37	3	19	18	52
38	6	14	21	40
39	9	5	27	17
40	1	0	44	35
41	3	19	18	52
42	6	14	21	40
43	9	5	27	17
44	0	1	44	35
45	3	19	18	52
46	6	14	21	40
47	9	5	27	17
48	1	0	44	35
49	3	19	18	52
50	6	14	21	40
51	9	5	27	17
52	0	1	44	35
53	3	19	18	52
54	6	14	21	40
55	9	5	27	17
56	1	0	44	35
57	3	19	18	52
58	6	14	21	40
59	9	5	27	17
60	0	1	44	35
61	3	19	18	52
62	6	14	21	40
63	9	5	27	17
64	1	0	44	35
65	3	19	18	52
66	6	14	21	40
67	9	5	27	17
68	0	1	44	35
69	3	19	18	52
70	6	14	21	40
71	9	5	27	17
72	1	0	44	35
73	3	19	18	52
74	6	14	21	40
75	9	5	27	17
76	0	1	44	35
77	3	19	18	52
78	6	14	21	40
79	9	5	27	17
80	1	0	44	35
81	3	19	18	52
82	6	14	21	40
83	9	5	27	17
84	0	1	44	35
85	3	19	18	52
86	6	14	21	40
87	9	5	27	17
88	1	0	44	35
89	3	19	18	52
90	6	14	21	40
91	9	5	27	17
92	1	0	44	35
93	3	19	18	52
94	6	14	21	40
95	9	5	27	17
96	0	1	44	35
97	3	19	18	52
98	6	14	21	40
99	9	5	27	17
100	1	0	44	35

Tabella di tutti i prezzi, misure, monete, pesi, ^{di} ^{diversi} ^{paesi} ^{del} ^{Veneto}, & misure ^{proporzionali} ^{di} ^{Venezia}.

Tabella di misure & contorni Venezi.	Tabella de' appalti de' mu- ra de' mu- chi Venezi.	Tabella de' prezzi de' ve- na- zi.	Tabella de' ve- na- zi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.
---	--	---	--	--	--	--	--	--	--

Tabella di misure & contorni Venezi.	Tabella de' appalti de' mu- ra de' mu- chi Venezi.	Tabella de' prezzi de' ve- na- zi.	Tabella de' ve- na- zi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.	Tabella de' prezzi de' pa- esi pro- por- zio- nali de' ve- na- zi.
---	--	---	--	--	--	--	--	--	--

Quantum
possit
per
has
tabe-
las
appari-
tione
Vene-
tiz
insere
e
do-
c.

Canon
has
tabe-
las
pro-
por-
tio-
ne
de-
cem
se-
p-
tu-
ag-
nat.

Has
sunt
tabe-
las
quas
ven-
ezia
in
ve-
no
dis-
crip-
tum
ut
decimus
doc-
cet.

Per
has
tabe-
las
instru-
tum
quod
tabe-
las
de-
cem
se-
p-
tu-
ag-
nat
pro-
por-
tio
de-
cet.

Tabula fisionis primae, motus coeli, motus portionis, de inclinatione, affluencia, & minutione proportionum Mensur.

Tabula visibilium & circuli solarem Mensur.	Locus termino mundi habitato hac appellatione Mensur.	Tabula fisionis primae Mensur.	Circuli motus portio in versu motu apertu M.	Tabula de quo in per fionem Mensur ap. de portio	Dignitas Mensur.	Relatio Mensur.	Mina- tu pro- portio- Mensur.
Arctici circuli gradus 66 21 20	0 0 11 46	4 47 13	16 10	11 10	1 45	0 11	59 16
67 30	0 14 11 18	4 47 8	16 13	11 5	1 44	0 11	58 30
68 39	0 18 11 11	4 47 0	16 22	10 52	1 43	0 11	57 0
69 48	0 24 12 0	4 47 44	16 38	9 30	1 40	0 44	54 10
70 57	0 30 12 0	4 46 46	16 50	8 50	1 38	0 27	51 0
71 66	0 36 12 6	4 46 31	16 46	8 20	1 36	1 6	48 46
72 75	0 44 12 0	4 46 0	16 57	7 30	1 34	1 17	44 46
73 84	0 50 12 18	4 45 10	17 0	6 59	1 32	1 27	40 0
74 93	0 56 12 6	4 45 24	17 13	6 30	1 30	1 37	35 18
75 102	1 0 12 0	4 45 11	17 30	6 0	1 28	1 46	30 0
76 111	1 6 9 6	4 45 5	17 46	5 40	1 26	1 57	24 46
77 120	1 12 0 18	4 45 11	18 0	5 10	1 24	2 0	18 18
78 129	1 18 9 6	4 44 59	18 24	4 40	1 22	2 7	12 36
79 138	1 24 9 6	4 44 45	18 38	4 10	1 20	2 16	6 16
80 147	1 30 0 0	4 44 17	18 46	3 40	1 18	2 30	0 0

Occidit ve sperrum, & ita, ad illu. M. S. (0)	Oratio annua, ad 144 part. M. S. (0)	3 0 0 34	4 44 34	59 0	0 0	0 11	1 17	6 16
31 0	3 22 8 18	3 22 8 18	4 44 34	59 16	0 11	1 17	1 17	6 16
32 9	3 28 8 14	3 28 8 14	4 44 29	59 36	0 43	1 16	1 16	6 16
33 18	3 34 8 0	3 34 8 0	4 44 10	59 56	1 0	1 15	1 15	6 16
34 27	3 40 7 36	3 40 7 36	4 44 0	60 10	1 6	1 14	1 14	6 16
35 36	3 46 7 0	3 46 7 0	4 44 49	60 20	1 13	1 13	1 13	6 16
36 45	3 52 6 36	3 52 6 36	4 44 38	60 30	1 19	1 12	1 12	6 16
37 54	3 58 6 0	3 58 6 0	4 44 27	60 40	1 26	1 11	1 11	6 16
38 63	4 0 5 36	4 0 5 36	4 44 16	60 50	1 32	1 10	1 10	6 16
39 72	4 6 5 0	4 6 5 0	4 44 5	61 0	1 39	1 9	1 9	6 16
40 81	4 12 4 36	4 12 4 36	4 43 54	61 10	1 46	1 8	1 8	6 16
41 90	4 18 4 0	4 18 4 0	4 43 43	61 20	1 53	1 7	1 7	6 16
42 99	4 24 3 36	4 24 3 36	4 43 32	61 30	2 0	1 6	1 6	6 16
43 108	4 30 3 0	4 30 3 0	4 43 21	61 40	2 6	1 5	1 5	6 16
44 117	4 36 2 36	4 36 2 36	4 43 10	61 50	2 13	1 4	1 4	6 16
45 126	4 42 2 0	4 42 2 0	4 43 0	62 0	2 20	1 3	1 3	6 16
46 135	4 48 1 36	4 48 1 36	4 42 59	62 10	2 27	1 2	1 2	6 16
47 144	4 54 1 0	4 54 1 0	4 42 48	62 20	2 34	1 1	1 1	6 16
48 153	5 0 0 36	5 0 0 36	4 42 37	62 30	2 41	1 0	1 0	6 16
49 162	5 6 0 0	5 6 0 0	4 42 26	62 40	2 48	0 59	0 59	6 16
50 171	5 12 0 0	5 12 0 0	4 42 15	62 50	2 55	0 58	0 58	6 16
51 180	5 18 0 0	5 18 0 0	4 42 4	63 0	3 0	0 57	0 57	6 16
52 189	5 24 0 0	5 24 0 0	4 41 53	63 10	3 7	0 56	0 56	6 16
53 198	5 30 0 0	5 30 0 0	4 41 42	63 20	3 14	0 55	0 55	6 16
54 207	5 36 0 0	5 36 0 0	4 41 31	63 30	3 21	0 54	0 54	6 16
55 216	5 42 0 0	5 42 0 0	4 41 20	63 40	3 28	0 53	0 53	6 16
56 225	5 48 0 0	5 48 0 0	4 41 9	63 50	3 35	0 52	0 52	6 16
57 234	5 54 0 0	5 54 0 0	4 41 0	64 0	3 42	0 51	0 51	6 16

Legitur in quibusdam
aliqua perpositione ca-
non habet habet.

Legitur dicitur
Rationis pro
potionis in
nota hic ta
belli opera
in dicitur.

Notatur dicitur
bellorum canon ha-
betur perpositione
destructionis.

Canon dicitur in
bellorum habet per
tunc notetur.

Tabella di alcuni numeri, come altri, come potenze, le quali si applicano & corrispondono, & misurano proporzionalmente loro.

Tabella di alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri, come potenze.	Tabella di alcuni numeri.	Tabella di alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.
%	%	%	%	%	%	%	%
1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28
29	29	29	29	29	29	29	29
30	30	30	30	30	30	30	30
31	31	31	31	31	31	31	31
32	32	32	32	32	32	32	32
33	33	33	33	33	33	33	33
34	34	34	34	34	34	34	34
35	35	35	35	35	35	35	35
36	36	36	36	36	36	36	36
37	37	37	37	37	37	37	37
38	38	38	38	38	38	38	38
39	39	39	39	39	39	39	39
40	40	40	40	40	40	40	40
41	41	41	41	41	41	41	41
42	42	42	42	42	42	42	42
43	43	43	43	43	43	43	43
44	44	44	44	44	44	44	44
45	45	45	45	45	45	45	45
46	46	46	46	46	46	46	46
47	47	47	47	47	47	47	47
48	48	48	48	48	48	48	48
49	49	49	49	49	49	49	49
50	50	50	50	50	50	50	50
51	51	51	51	51	51	51	51
52	52	52	52	52	52	52	52
53	53	53	53	53	53	53	53
54	54	54	54	54	54	54	54
55	55	55	55	55	55	55	55
56	56	56	56	56	56	56	56
57	57	57	57	57	57	57	57
58	58	58	58	58	58	58	58
59	59	59	59	59	59	59	59
60	60	60	60	60	60	60	60

Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.	Alcuni numeri come altri.
%	%	%	%	%	%	%
1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28
29	29	29	29	29	29	29
30	30	30	30	30	30	30
31	31	31	31	31	31	31
32	32	32	32	32	32	32
33	33	33	33	33	33	33
34	34	34	34	34	34	34
35	35	35	35	35	35	35
36	36	36	36	36	36	36
37	37	37	37	37	37	37
38	38	38	38	38	38	38
39	39	39	39	39	39	39
40	40	40	40	40	40	40
41	41	41	41	41	41	41
42	42	42	42	42	42	42
43	43	43	43	43	43	43
44	44	44	44	44	44	44
45	45	45	45	45	45	45
46	46	46	46	46	46	46
47	47	47	47	47	47	47
48	48	48	48	48	48	48
49	49	49	49	49	49	49
50	50	50	50	50	50	50
51	51	51	51	51	51	51
52	52	52	52	52	52	52
53	53	53	53	53	53	53
54	54	54	54	54	54	54
55	55	55	55	55	55	55
56	56	56	56	56	56	56
57	57	57	57	57	57	57
58	58	58	58	58	58	58
59	59	59	59	59	59	59
60	60	60	60	60	60	60

Il tabello
apposto te ad
questo tabello
che si va
bit.

Questo tabello
apposto te ad
questo tabello
che si va
bit.

Questo tabello
apposto te ad
questo tabello
che si va
bit.

Tabla con el flujo vel oposición del Sol, de Levante hasta occidente, en el Traxit à Sala.

	Ratios of meridional Partitions.				
	Seg.	g	m	l	z
12ca	6	21	52	24	2
1330	8	23	36	36	23
144*	1	7	1	34	58
1500*	7	20	26	33	27
1530	0	1	31	22	24
2600	4	27	26	30	27

	Nociis ratiis.				
	Seg.	g	m	l	z
Leuante	0	17	54	47	10
Februaria	1	11	30	27	24
Marsia	0	17	30	1	26
Aprilia	0	13	31	25	27
Maiu	1	10	28	20	26
Iunium	1	16	31	21	27
Iulius	1	4	28	19	5
Auguftus	1	22	21	6	26
Septembris	1	23	0	27	21
October	1	27	22	21	22
Novembris	1	21	22	31	24
December	0	9	27	23	22

	Menfis ratiis.				
	Seg.	g	m	l	z
Leuante	0	17	54	47	10
Februaria	0	11	26	41	17
Marsia	0	20	22	20	3
Aprilia	1	1	4	40	17
Maiu	1	23	29	17	27
Iunium	1	23	22	28	16
Iulius	2	10	37	41	27
Auguftus	1	6	32	33	19
Septembris	1	10	18	14	6
October	1	23	10	41	27
Novembris	0	3	14	22	14
December	0	21	28	22	22

	Indibus.				
	Seg.	g	m	l	z
1	0	11	21	26	13
2	0	24	22	13	16
3	1	6	34	20	4
4	1	22	41	25	20
5	1	4	17	13	22
6	1	23	8	40	0
7	1	23	20	6	13
8	1	7	31	33	33
9	1	29	43	0	24
10	1	2	26	26	29
11	1	4	24	1	31
12	1	26	17	20	32
13	1	5	22	27	1
14	1	28	23	22	29
15	1	6	21	40	24
16	1	6	25	1	6
17	1	27	14	33	27
18	1	7	9	26	0
19	1	21	17	27	10
20	1	1	42	33	22
21	1	2	26	20	34
22	1	23	11	27	15
23	1	20	23	27	21
24	1	23	24	20	2
25	1	10	26	7	20
26	1	10	18	34	8
27	1	10	20	9	44
28	1	11	11	10	27
29	1	11	23	31	36
30	1	1	42	20	48
31	0	17	14	27	30

	In hour Steam fraction.				
	Seg.	g	m	l	z
1	0	30	23	30	44
2	0	1	27	13	21
3	0	1	32	25	20
4	0	1	56	26	14
5	0	1	52	25	3
6	0	2	12	26	24
7	0	3	53	17	5
8	0	4	54	18	13
9	0	4	34	17	27
10	0	1	46	7	21
11	0	3	14	24	3
12	0	6	21	20	22
13	0	6	36	11	27
14	0	7	27	9	1
15	0	7	37	9	11
16	0	7	37	47	27
17	0	8	18	0	24
18	0	8	18	5	13
19	0	8	18	0	24
20	0	8	18	5	13
21	0	8	18	0	24
22	0	8	18	5	13
23	0	8	18	0	24
24	0	8	18	5	13
25	0	8	18	0	24
26	0	8	18	5	13
27	0	8	18	0	24
28	0	8	18	5	13
29	0	8	18	0	24
30	0	8	18	5	13
31	0	8	18	0	24

Tables metijsopgavenfluctuatien Jaars.

C

Casus (jaar)

Casus (jaar)	Bijzondere omstandigheden					
	SE	E	M	T	T	J
1885	7	1	58	56	4	0
1886	5	1	22	1	26	0
1887	4	4	41	47	20	17
1888	10	4	41	18	28	20
1889	3	12	6	28	44	11
1890	2	12	10	17	15	16
1891						
1892						
1893						
1894						
1895						
1896						
1897						
1898						
1899						
1900						
1901						
1902						
1903						
1904						
1905						
1906						
1907						
1908						
1909						
1910						
1911						
1912						
1913						
1914						
1915						
1916						
1917						
1918						
1919						
1920						
1921						
1922						
1923						
1924						
1925						
1926						
1927						
1928						
1929						
1930						

Nominale waarde	Metrische omzetting					
	SE	E	M	T	T	J
1000000	2	10	8	11	10	12
2000000	1	0	10	12	11	9
3000000	3	10	10	10	1	10
4000000	4	17	12	15	14	11
5000000	6	17	17	14	1	17
6000000	7	16	10	11	16	10
7000000	9	14	17	10	7	10
8000000	11	6	11	16	17	10
9000000	0	11	16	14	9	4
10000000	1	1	13	19	19	10
11000000	3	1	16	10	10	12
12000000	4	13	12	14	11	12
13000000						
14000000						
15000000						
16000000						
17000000						
18000000						
19000000						
20000000						
21000000						
22000000						
23000000						
24000000						
25000000						
26000000						
27000000						
28000000						
29000000						
30000000						
31000000						
32000000						
33000000						
34000000						
35000000						
36000000						
37000000						
38000000						
39000000						
40000000						

SE	In beide Richtingen					
	SE	E	M	T	T	J
1	0	1	3	4	4	1
2	1	1	1	3	3	1
3	0	1	1	1	1	1
4	0	1	1	1	1	1
5	0	1	1	1	1	1
6	0	1	1	1	1	1
7	0	1	1	1	1	1
8	0	1	1	1	1	1
9	0	1	1	1	1	1
10	0	1	1	1	1	1
11	0	1	1	1	1	1
12	0	1	1	1	1	1
13	0	1	1	1	1	1
14	0	1	1	1	1	1
15	0	1	1	1	1	1
16	0	1	1	1	1	1
17	0	1	1	1	1	1
18	0	1	1	1	1	1
19	0	1	1	1	1	1
20	0	1	1	1	1	1
21	0	1	1	1	1	1
22	0	1	1	1	1	1
23	0	1	1	1	1	1
24	0	1	1	1	1	1
25	0	1	1	1	1	1
26	0	1	1	1	1	1
27	0	1	1	1	1	1
28	0	1	1	1	1	1
29	0	1	1	1	1	1
30	0	1	1	1	1	1
31	0	1	1	1	1	1
32	0	1	1	1	1	1
33	0	1	1	1	1	1
34	0	1	1	1	1	1
35	0	1	1	1	1	1
36	0	1	1	1	1	1
37	0	1	1	1	1	1
38	0	1	1	1	1	1
39	0	1	1	1	1	1
40	0	1	1	1	1	1

In tabula mediæ motus Lunæ, singulis radicalibus numeris signorum addantur 2. signa. & ubi 12. resistant, adijciuntur. sic quoque in tabula mediæ argumen-
ti Lunæ addantur 3. signa cuiuslibet numero radicali, & tabulas Lunæ correctas
habebis.

In tabula mediæ motus Martis, emendentur numeri, qui sunt è regione superiorum
1740. hoc modo, 11. 11. 44. 32. 12. 33.

In tabula mediæ motus Saturni, numerus signorum in radice in post. primam qui
incursationis est, emendetur hoc modo 10. 6. 1. 10. 6.

In tabula vltima è regione anni 1740. signa 10. & anni 1760. signa 4. ad annum
1780. signa 9. & ad 1600. signa 2.

E R R A T A.

Fol.	Pag.	Lin.
3	1	43 lege vndecimi
2	2	1 continentur.
9	3	18 tabella
17	2	1 muta
2	2	35 quarta

Excudebat Petrus Cheualier, in
monte D. Hilarij.

